

Wie zijn "Moelial" wil thuisbezorgd krijgen, stort 150 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres.

Pleinlaan 2
1050 Brussel
02/641.23.27
02/641.23.28

VRIJE
UNIEF
BRUSSEL

DE MOEIAL '10

21 februari 1984
10 Jaargang
nummer 10

Tweewekelijks tijdschrift van de VUB-studenten.
Uitgegeven in samenwerking met V.O. en B.S.G.
Verantwoordelijke uitgever: Erik Adriaensen

UNIVERSITAIRE VREDESDAGEN

Ook dit jaar weer worden op de VUB universitaire vredesdagen ingericht. Gedurende een week wordt de universitaire gemeenschap door middel van informatie en animatie aangezet zich actief met de vredesproblematiek bezig te houden. Voor de universiteiten is hier immers een belangrijke rol weggelegd. Als hoogtepunt van deze vredesdagen houdt rector De Somer van de Katholieke Universiteit Leuven samen met de VUB-rector Steenhaut op 29 februari een conferentie rond het thema "de verantwoordelijkheid van de universitaire gemeenschap in de problematiek van oorlog en vrede".

Inderdaad, nu dit jaar het honderdvijftig jarig bestaan gevierd wordt van vrijzinnige universiteit in België komt de rector van de grote katholieke universiteit van Leuven naar de VUB. Zulks kan al een evenement op zich genoemd worden. Natuurlijk komt hij niet om mee te vieren, wat dacht je wel.

Piet De Somer, zoals bekend, haalde in oktober vorig jaar de krantenkoppen met zijn vrij onverwachte uitspraken rond het bewapeningsvraagstuk. De Leuvense rector veroorzaakte nogal wat deining door zich openlijk uit te spreken tegen de plaatsing van de nieuwe kernraketten in ons land. Oscar Steenhaut kon als VUB-rector natuurlijk niet achterblijven en nam enkele dagen later bij zijn openingsrede in korte bewoordingen dezelfde stelling in.

De universitaire vredesdagen nu vormen een mooie aanleiding voor een paneelgesprek met deze twee rektoren. Bij het thema "de verantwoordelijkheid van de universitaire gemeenschap in de problematiek van oorlog en vrede" dienen ideologische verschillen immers geen rol te spelen.

Niet enkel op het vlak van het vredesonderzoek maar vooral ook op het vlak van het doorspelen van de nodige informatie naar de bevolking toe is voor de universiteiten een belangrijke taak weggelegd. De nood aan objectieve informatie is groot, aangezien dit informeren tot nu toe hoofdzakelijk overgelaten werd aan de massamedia en belanghebbende groepen die over de noodzakelijke middelen bezitten om zich tot de brede bevolkingslagen te richten.

Deze objectiviteit impliceert uiteraard dat de universiteiten hun beleid ook in die zin aanpassen. Het volstaat niet de schijn te redden met de oprichting van een universitaire vredescentrum, terwijl op dezelfde campus intensief aan militair onderzoek wordt gedaan. Een consequente onduidelijke houding is noodzakelijk wil de universiteit een actieve en positieve rol spelen in de ontwikkeling van de vrede. Zulke houding zal ook -eventueel- wetenschappelijke offers -vragen. Zullen de universiteiten hiertoe bereid zijn of kunnen zij zich niet losmaken van bepaalde belangen die het huidige beleid bepalen? Kan de universiteit zich neutraal en onafhankelijk opstellen? Hoe ver reikt de verantwoordelijkheid van de universiteiten en de wetenschap in het algemeen?

Enkele vragen die aan bod kunnen komen op 29 februari op het paneelgesprek tussen Piet De Somer en Oscar Steenhaut dat geleid zal worden door Prof. De Schutter, pro-rector.

G.Y.

AKTIVITEITEN VREDESWEEK

DINSDAG 28 FEBRUARI

Film: The Atomic Café in Kultuurkafée om 17u en 21u.
Inrichting: VAKA-VUB

WOENSDAG 29 FEBRUARI

*Voordrachten van 12u30 tot 15u in C 151.
De huidige veiligheidssituatie op het gebied van nieuwe kernwapens in Europa.
Moderator: Prof. F. De Pauw

Sprekers: Chris Van Den Wyngaerd (over de juridische aspecten)
Generaal-Majoor Von Meyenfeldt (over de politiek-strategische aspecten)
Inrichting: V.O./K.I.B.

*Rector De Somer en rector O. Steenhaut. Conferentie over de verantwoordelijkheid van de universitaire gemeenschap t.o.v. de problematiek van oorlog en vrede.
In de grote aula van 15u tot 17u.
De lessen zullen geschorst worden.
Als moderator is voorzien Prof. B. De Schutter (pro-rector)

DONDERDAG 1 MAART

*Info-stands van vredesgroepen in restaurant (van 11u tot 14u)
*Voordracht van Rik Coolaet om 10u in C105 over de veiligheid van België.
Tevens wordt aan alle professoren gevraagd om van 14u tot 15u aandacht te besteden aan de vredesweek.

INHOUDSOPGAVE

De Moeial viert deze week het jubileum van 10 nummers met weeral een steunpunt. Op de eerste bladzijde begint de week met een vooruitzicht op de universitaire vredesdagen en interview met generaal Von Meyenfeldt die ter gelegenheid van deze dagen naar de VUB komt.
De goede oude waasheid, de computer op de VUB en een interview met de alomtegenwoordige VD-voorzitter Walter Vermaender op blz. 2.
Het nieuwste nummer uit de studiereeks van de VUB, 'Afspraak en opbouw' wordt besproken op blz. 4. Eveneens als de rubriek 'Na het morgenrood' en een interview met Harry

Meulders naar aanleiding van zijn optreden op de VUB.
Op blz. 5 een cultuur op de campus in de kultuurkrant met o.a. het nu al vermaarde 'Erosische' tijdschrift.
Blz. 6 staat over in het teken van de universitaire vredesweek met een greep uit de openingsrede van rector De Somer en het verslag van een studiedag over burgerlijke ongehoorzaamheid.
Op blz. 7 komen een paar mensen hun frustraties kwijt in de Open Tribune.
De agenda op blz. 8, maar dat had u stilaan al wel begrepen.

DE KERN VAN DE ZAAK

"Generals for Peace and Disarmament" is een klub van gepensioneerde hogere leger- en zeemacht officieren uit diverse NAVO-landen. Sinds 1981 komt de groep geregeld samen om inspanningen en acties tegen de dreiging van een kernoorlog te plannen en te coördineren. Deze militairen weten waarover ze praten. Als ze zeggen dat het mis loopt met de gevoerde defensiepolitiek past het ons eens aandachtig naar hun argumenten te luisteren.

Generaal-majoor M.H. von Meyenfeldt is een van de leden. Deze vijftiger stond voorheen aan het hoofd van de militaire akademie van Breda. Hij is tevens auteur van een veelgelezen boekje "Kernontwapening - Utopie of realiteit?" (Zomer & Keuning - Ede, 80p.)

Generaal, we horen hier soms eens spreken over het winnen van een kernoorlog. Wie? We zijn vandaag de dag in een totaal nieuwe situatie terechtgekomen. De militaire middelen hebben zich zodanig ontwikkeld dat ze onbruikbaar zijn geworden. Als je er de wereld mee kan vernietigen, kan je je daarmee niet verdedigen. Er zal dus geen overwinnaar zijn.

Hoe komt een militair er eigenlijk toe zich in te zetten voor beperkte, eenzijdige stappen voor ontwapening?

Zuiver militair bekeken, gelet op de overcapaciteit aan vernietigingskracht, die we ook in het westen hebben is er voldoende ruimte om het eens te proberen door middel van enige stappen in de richting van een vermindering van de bewapening, om het status quo waarin we gevangen zitten te doorbreken. Een van de grootste belemmeringen om vooruitgang te boeken is het traditionele denken: macht tegen macht blijven stellen, onderhandelen in een positie van kracht, al maar sterker willen worden. Eenzijdige stappen zijn een mogelijkheid om dat te doorbreken. Als militair zeg ik dat dit best mogelijk is, gelet op de hoeveelheid vernietigingskracht, die we hebben.

Tegenstanders van kernwapens worden vaak veruleken met voorstanders van de neutraliteitspolitiek voor de 2de Wereldoorlog. Zij zijn de verantwoordelijken voor als het mis loopt.

Dit heeft er niets mee te maken! Deze vergelijking gaat absoluut niet op. Vooral bij de oudere generaties hoor je ze veel. U kan de situatie, vooral de defensie-inspanning van vandaag niet vergelijken met die van voor WO II. We werken als geallieerden samen en België en Nederland hebben een goede inbreng in de NAVO, zeker op conventioneel militair gebied. Mensen van de oudere generatie vergeten de totaal nieuwe situatie waarin we nu zitten. Wanneer we spreken over eenzijdige stappen, dan denken mensen aan eenzijdige ontwapening. In praktijk gaat het erom de enorme aantallen kernwapens wat te verminderen. Je houdt nog voldoende over om de veiligheid te garanderen, voorzover hier nog van veiligheid kan gesproken worden.

Geloof u eigenlijk aan het politieke, economische en militaire gevaar dat vanuit de Sovjetunie zou bestaan?

Nou, de S.U. is een machtsblok en het streven van machtsblokken houdt risico's in. Ik denk niet dat de S.U. erop uit is Europa militair te bezetten. Ze hebben natuurlijke belangen, eerder belangstelling voor goede relaties met Europa, voor hun technologische ontwikkeling. Op het gebied van grondstoffen is er voor de S.U. in West-Europa niets te halen en 300 miljoen Europeanen is lastig om beheersen. Het verspreiden van hun ideologie door militaire macht licht niet in de lijn der verwachtingen.

En wat dan over Afganistan?

Dit heeft niet onmiddellijk veel te maken met de uitbreiding van de kommunistische ideologie, het is eerder een zuiver politiek vraagstuk in verband met de bedreiging die de S.U. op haar zuidflank dacht te voelen. De S.U. had al veel invloed in Afganistan. Er bestond vrees dat dit land zich uit de invloedssfeer van de S.U. zou losmaken, onder invloed van de situatie in Iran.

Wat is nu eigenlijk de bedoeling van de generaal voor de vrede?

We krijgen vaak de kritiek dat we een klub zijn van militairen die op een ouderwetse manier oorlog willen voeren omdat we de nieuwe technologieën op militair gebied afwijzen. We willen werken naar een toekomst waarin we met niet militaire middelen met elkaar kunnen omgaan, aan een samenwerkingsverband tussen volkeren waarin men leert op een andere wijze aan konfliktoplossing te doen. Als we een bijdrage kunnen leveren aan het uitbannen van oorlog als het instrument van nationale staten zal ik daar zeer blij om zijn.

Wat is de laatste vraag. U komt op woensdag 29 februari naar de VUB. Waarover zal u het hebben?

Wel, de Studiekring Vrij Onderzoek vroeg mij om te komen praten over de huidige situatie op het gebied van de nieuwe kernwapens in Europa. Ik heb zou mijn opvattingen over ontwapeningsonderhandelingen. Maar dit zullen de studenten wel vernemen tijdens de uiteenzetting en de daaropvolgende discussie.

Generaal-majoor M.H. von Meyenfeldt over de politiek-strategische aspecten van de nieuwe kernwapens voor Europa, op woensdag 29 februari van 12u30 tot 15u, in lokaal 2C151. Daarbij hoort ook een inleiding van Prof. Frans De Pauw (dekaan rechtsfaculteit VUB) en een uiteenzetting over de juridische aspecten in verband met de plaatsing van kernwapens in West-Europa door Kris Van den Wijngaert (ass. rechten) iedereen welkom en gratis inkom.

W.V., naar een interview met von Meyenfeldt door J.Olsen in VREDE, april 1983, p.17. Voor 15fr. kan een fotokopie worden besteld bij Vrij Onderzoek van het volledige interview + een dergelijk interview uit Humo.

'T EEN EN 'T ANDER OVER WALTER VERMANDER

Studiekring Vrij Onderzoek aan de VUB. Het geweten, of een handvol egotrippers? Iedereen heeft daar wel een mening over - weinigen willen met die mening ook iets doen. Een gesprek met iemand die daar blijkbaar wel iets mee wil aanvangen. Voorzitter Walter, of hoe het allemaal begon.

DM: Duivel-doet-al, geef hier die motivatie.

Wa: Motivatie? Wel, actief zijn, maar dan wel in een gestructureerde vorm. Een aantal overtuigingen omzetten, kritisch denken stimuleren. Vrij Onderzoek kan een stimulans zijn.

DM: Er bestaat zoiets als kritiekloze kritiek.

Wa: Ik wil een ander soort inspraak, vechten tegen de lethargie. Maar ik moet toegeven dat er inderdaad dubieuze dingen gebeuren onder de naam van het principe van Vrij Onderzoek. De zelfkritiek wordt niet zo erg gestimuleerd. De bestaande kritiek richt zich meer op personen, niet op ideeën. Te weinig tijd om ergens op in te gaan is ook een probleem.

DM: Valt het afdrucken van een politiek standpunt als conclusie uit de evolutie van het Vrij Onderzoek (Sven Gondry, lid van het VO-bureau, DM nr 8) te rijmen met het begrip "Vrij Onderzoek" zelf?

Wa: Dat is een groot probleem; mensen onderwerpen zich aan een partij of een ideologie. Meestal reageert men ook emotioneel, en van daaruit redeneert men verder. Maar eigenlijk zou het emotionele een beetje meer naar de achtergrond moeten verschuiven. Maar ook weer niet helemaal, engagement mag.

DM: Engagement mag, maar bestaat er eigenlijk nog zoiets als "echte polemiek" aan de VUB?

Wa: Nee. Er bestaan vooral zwart-wit tegenstellingen die daartoe geen aanleiding geven, omdat de standpunten té ver uit elkaar liggen. Daarnaast is er ook de onverschilligheid bij de studenten. De eerstejaarsstudenten willen te snel te veel, raken ontmoedigd en vervallen in dezelfde passiviteit.

DM: Ik heb dikwijls de indruk dat de Studiekring Vrij Onderzoek uit één persoon bestaat.

Wa: Ja, ik ook (lachje). Zoals voor alle studenten, geld ook voor de VO-bureauleden dat ze grotendeels opgeslorpt worden door hun studies. Vrij Onderzoek laat een grote individuele vrijheid met als gevolg dat er weinig samenhang is. Om dat op te lossen zou ik een paar theorieën op het gebied van de groepsdynamica willen bestuderen. Sommigen noemen mij "te autoritair", alhoewel ik alleen maar wil functioneren in een groep. Misschien moet iemand anders naar voorzitter worden, zodat ik kan verderwerken in een andere functie. De benaming "voorzitter" past trouwens niet in een kring als VO.

DM: Slaat het cynisme nooit toe?

Wa: Wel, ik ben heel cynisch, zelfverdedigend. Maar dit is nogal persoonlijk.

DM: Het persoonlijke is ook politiek.

Wa: Da's juist.

DM: Bij een eerste kennismaking schrik jij de mensen af.

Wa: Ik ben soms te weinig diplomatisch. Alhoewel ik de laatste tijd ook een diplomatisch masker kan gebruiken. Een vorm van selecteren bij "nieuwelingen". Ik wil eerst overtuigd zijn van de "Goede Wil".

DM: De nieuwelingen moeten ook overtuigd worden van jouw goede wil. Dat is belangrijker.

Wa: Dat is juist... Maar dat fanatiek is aan 't verdwijnen. Ik nuanceer wel iets meer, probeer ook vriendelijk te zijn.

DM: Iets anders nu. Maakt partijpolitiek VO niet onmogelijk?

Wa: Vorig jaar wel. Toen waren er een paar MLB'ers en PVV'ers, die samen de werking blokkeerden. Maar ik heb er niets tegen dat iemand bij een partij is.

DM: Maar dat druist toch juist in tegen Poincaré.

Wa: Volgens de liberalen is dat wel mogelijk.

DM: Maar ik stel vast dat er altijd mensen met een politiek signatuur in VO zitten, of ze nu links of rechts zijn.

Wa: Dat is zo. De confrontatie die daaruit voortvloeit is weinig opbouwend, steriel. Ik geef toe dat de werking zou verbeteren als het niet zo was, als de bureauleden meer openstonden voor de opvattingen van anderen.

DM: Is het mogelijk iets te bereiken zonder je bij een vereniging aan te sluiten?

Wa: Op je eentje? Als intellectueel wel, als militant zie ik dat niet zitten.

DM: Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het allemaal nogal pessimistisch klinkt. Is er nog hoop, Walter?

Wa: Ja, er is nog hoop. Als we helemaal niets doen is er helemaal geen hoop. Ik zie trouwens een langzame maar gestage interessevermeerdering, zowel bij VO-leden als op grotere schaal. Ook op wereldniveau is er nog hoop. Steeds meer mensen willen zelfstandig denken; de vredesbeweging, de zoekers naar alternatieven (zonder overheidssteun). Noem het basisdemocratie. Die alternatieven zouden er ook op de VUB moeten komen, maar dan niet in het kader van partijpolitieke ideologieën. Maar euh, dat moet van de studenten zelf komen, niet van VO.

DM: We zullen ons best doen, Walter! Fantastisch!

dé waarheid primeur

U kon het reeds lezen in het eerste nummer van deze krant: "De Moeial (...) moet een medium worden met een kritische kijk op alles wat er reilt en zeilt op deze universiteit". De geur van een primeur bracht het Waarheid-team dan ook in alle staten: alweer een onthulling in de Moeial! Vanaf volgend akademiejaar zal de VUB-populatie zich immers kunnen verheugen in de oprichting van een nieuwe dienst voor en door de studenten. Een officiële benaming voor deze is er nog niet. Wel werd er reeds een diensthoofd aangeduid: dhr James Van Luppen. Van Luppen wenst evenwel verder anoniem te blijven aangezien er binnenkort een examen zal uitgeschreven worden waaruit hij dan als meest geschikte kandidaat zal geselecteerd worden. Wij troffen hem voor U in "De Knoefft", een Antwerpse kroeg, alwaar hij ons één en ander onthulde over de toekomstige werking van de dienst:

"De hoofdtak van de nieuwe dienst zal bestaan in het aanscherpen van de sociale vaardigheden van de studenten. Hoe we hieraan concreet gestalte zullen geven? Wel, we zullen in de allereerste plaats overgaan tot het implanteren van zes zogenaamde knuffelpalen (diameter 50 cm) in de gezamenlijke eetruimten (nvdr: cafetaria en restaurant). Hieraan zal de naar affectie dorstende student zich naar hartelust kunnen laven aan een niet aflatende stroom menselijke warmte. Intensifiëring van het hierbij ervaren openbloeien kan in het stiltecentrum, dat vermoedelijk in de kelder van gebouw Q zal ondergebracht worden. Elk maatschappelijk geluid zal uit deze intens-sociale ruimte geroerd worden. Praten zal er dus net als in de oorsamenleving taboe zijn. Echt contact zoals dat in de baarmoeder ervaren wordt, wordt er immers enkel maar door bezwaard. Verder overwegen we een aantal maatregelen die het contact tussen studenten en mensen, bijvoorbeeld arbeiders, moeten bevorderen. In concreto: een debat over de collaboratie gestoffeerd met een aantal door Maurice De Wilde verzamelde uitspraken van enkele oude knarren, of het collectief bekijken en beleven van het nieuwe BRT-familiefeuilleton 'Teppen en Marcel' (in zeven afleveringen, het magische getal)."

Tot zover een loslippige Van Luppen die tot slot kwijt wil dat dé hoeksteen van het hele concept voor wat hem betreft bestaat uit het gratis verspreiden van een zelfklevend met het opschrift "Scheld eens een eenzame uit".

OP DE VUB KOMT PJOETER

Omgeven door een "systematische" wanorde, tussen fotootjes en kunstwerken van zijn "spruiten" en ondanks rinkelende telefoons, een beepende terminal en een zwaar hoofd, is D.M. er toch in geslaagd iets van het gesprek met T. D'Hondt vast te leggen. Daarover dit.

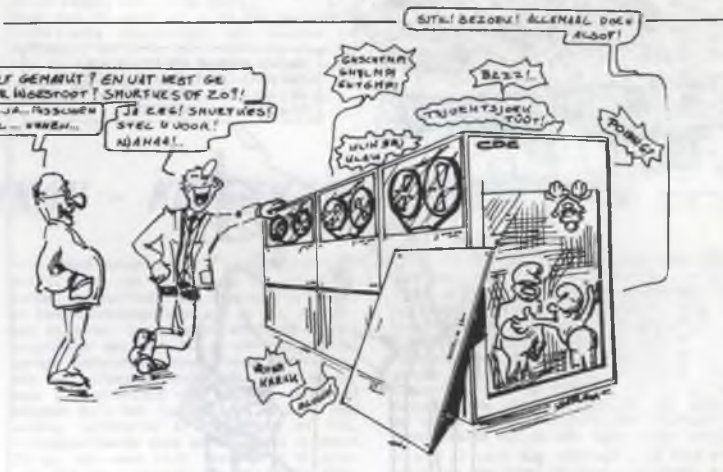
Tot dr. in de Wetenschappen gepromoveerd in '77, is D'Hondt, naast zijn volledige opdracht in het onderwijs (informatica), verantwoordelijk voor de VUB-kant van het Rekencentrum. Dat Rekencentrum is 'n centraal academische dienst, waar (contractueel) paritair met de ULB gewerkt wordt. Het budget is afkomstig van de verschillende faculteiten en afhankelijk van de mate waarin ze van de computers die in het Rekencentrum staan gebruik maken (eerst Wetenschappen, dan Toegepaste Wetenschappen en ver daarachter de andere). Daarnaast is zo'n tien procent van de totale begroting afkomstig van betalende klanten. Verder werken ook nog vorsers, studenten en een gedeelte van de centrale en facultaire administratieve diensten op deze computers.

In totaal heeft men zo'n 4000 geïdentificeerde user numbers, waarvan er ongeveer 3000 intensief gebruikt worden. Op dit moment zijn meer dan 500 terminals met de computer verbonden (vijfmaal zoveel tegenover enkele jaren terug), een aantal dat is meegeroeid met het aantal studenten in de informatica. Nu de machine quasi volzet is, tracht men met zelfgeconstrueerde hardware (bv. door het aanbrengen van namaakschijven integraal gekonstrueerd met halffeleidergeheugens) op korte termijn nog te voldoen aan de vraag naar nog meer toegangen. Op middellange termijn dringt decentralisatie, waarbij performante microcomputers die een tiental studenten kunnen ondersteunen, zich op. Deze machines zullen geïntegreerd worden in een lokaal netwerk. Of, en in welke

mate, de gebruiksfaciliteiten van de studenten daardoor zullen veranderen blijft voorlopig een open vraag. Dit alles zou in 1990 ten laatste een realiteit moeten zijn. Op dit ogenblik beschikken de studenten op de VUB ("laat me toe even chauvinistisch te zijn") over bijna ongelimiteerde mogelijkheden die in België uniek te noemen zijn. De enige recent ingevoerde limiet is het papierkrediet, m.a.w. de hoeveelheid listings die je kan laten printen (één blad kost ongeveer 45 centiem). Misschien kan je daar in geval van nood wel iets op vindoor... fraude.

FRAUDE. ALHOEWEL...

Studenten zijn, aldus D'Hondt, historisch gezien de enige fraudeurs op de VUB. Zij beoefenen dit als sport, en denken dat zij vernünftig en doortrapt genoeg zijn om hun activiteiten op dat vlak te verdoezelen. In veruit de meeste gevallen zullen zij hun pogingen aan het licht zien komen. Al kan men, in het kader van het gebruikte uitbatingssysteem, het systeem "vanzelf" kraken wanneer men voldoende geïnformeerd is, dan kan men toch corrigerend optreden. Big Brother is watching you, en beschikt over zeer krachtige wapens om schade berokkenende studenten te betrappen (één les: ofwel doe je 't goed, ofwel ga je maar andere spelletjes spelen: doe GET.Games/ua-00815 en dan GAMES, maar dat wist u al wel. ds).

AT HOME.

Ben je niet al te best op de hoogte van informatica, kan je je, tenzij je graag in je hemoed gezet wordt door je jongere broer of zus, beter geen computertje aanschaffen. D'Hondt: "vroeger kocht vader een trein voor zijn kleine en speelde er zelf mee, nu koopt hij een huiscomputer voor zichzelf en de kleine speelt er mee". Packages (applicatieprogramma's) in het Nederlands en toegespitst op Vlaanderen zijn trouwens commercieel erg moeilijk haalbaar, m.a.w. zijn er bijna niet. En een uitgave van 50.000 frank is niet verantwoord als je alleen spelletjes wil spelen. Een cursus BASIC in het Middelbaar Onderwijs volstaat volgens D'Hondt trouwens niet om het cultureel verschijnsel computer voor iedereen toegankelijk te maken. Daartoe zijn andere maatregelen (initiatie computer van het Lager Onderwijs) noodzakelijk. Wait and see.

PRIVACY?

Noch geruststellingen, noch rouwbrieven. Ooit gehoord van het NSA (National Security Agency, USA)? Deze instelling houdt zich o.a. bezig met het aftappen van gecodeerde internationale informatiestromen. Het NSA decodeert deze informatie, waarbij zij de standaard voor encoding (voorgesteld door IBM) bewust heeft laten vereenvoudigen zodanig dat zij (en voorlopig zij alleen) nog net in staat zijn om binnen een redelijke tijd de informatie geëncodeerd volgens die standaard te decoderen. Ben je je er trouwens bewust van dat men je gaan en staan in zekere mate kan volgen wanneer je veelvuldig gebruik maakt van Bancontact en andere kaarten. Misschien toch even bij stilstand nu we toch naar een cashless maatschappij evolueren.

na het morgenrood

In het nucleaire tijdperk laten velen zich door hun angst meeslepen in waanvoorstellingen. Doemdenkers verspreiden de gedachte dat het leven na de bom een hel zal zijn. De levenden zullen de doden benijven. Welintegendeel. Na de bom zal het leven heel wat avontuurlijker worden. Eindelijk zal de mens ontwaken uit de onverschilligheid en het defaultisme van de verzorgingsmaatschappij en voor zichzelf leren vechten. Na de bom zal de vrijheidslevende burger eindelijk verlost zijn van belastingen, terugbetalingstarieven en controlecommissies. Politieke partijen, vakbonden en het uitgestrekte Rode Rijk zal men zich met een glimlach als een lang vervlogen nachtmerrie herinneren. Het paradijs!

Het Westen moet zich dan ook vastberaden op de strijd voorbereiden. De kruisraketten en perschings moeten geplaatst worden, niet voor de vrede, maar voor de oorlog. De juiste mensen moeten wel in staat zijn de onvermijdelijke oorlog te overleven. Op de Burgerbescherming en het Rode Kruis moet men na een kernontploffing al vast niet rekenen. De overheid heeft tot nu toe ook al niet veel uitgericht. Minister Nothomb heeft onlangs op een persconferentie gezegd dat het niet wenselijk is enorme middelen te besteden aan de bescherming tegen een enkel risico en dat na de bom de mensen die gezond zijn gebleven de anderen moeten bijstaan. Nu de overheid het geld van de belastingbetaler nuttig kan besteden, laat ze het afweten.

De overheid moet, ook op de VUB, voldoende schuilkelders bouwen om belangstellenden

de mogelijkheid te bieden het op til zijnde kernconflict te overleven. Men kan werklozen inschakelen om de constructie te versnellen. Ze willen toch zo graag werken? De wanden van de kelders moeten uiteraard dik genoeg zijn om de schok van de explosie te kunnen doorstaan. Verder moeten de schuilkelders uitgerust worden met voldoende proviand en videogames om een verblijf van lange duur te verzekeren. Geef de jonge mensen nog enkele long rifles mee, en zij zullen na de afloop van het conflict de wereld met een blij gemoed kunnen intrekken. Zij zijn de toekomst van de mensheid.

J.V.O.

IN BELGIE LACHEN WE MET ATOOMSCHUILKELDERS. DE RUSSEN HEBBEN ER.

Naar alleen in Rusland, maar ook in Noorwegen (43%), Denemarken (52%), Israël (100%) en zelfs in nucleaire landen zoals Zwitserland (83%) en Zuiden (91%) beschikt een groot deel van de bevolking over schuilkelders!

In België daarentegen zijn er hoogst 2.000 private atoomschuilkelders. Dit is voor minder dan 0,5% van de bevolking. Of gelooft u ook dat na een nucleaire oorlog alle wereld niet meer zal bestaan? Dan is het hoog tijd dat u zich ernstig bekomert. Het is niet alleen de politieke ideologie die u moet bezorgen. In opdracht van het Amerikaanse Congres heeft een technische commissie het boek "The Effects of Nuclear War" gepubliceerd. Daaruit blijkt niet alleen dat de wereld in geval van totale oorlog niet zal bestaan, maar bovendien dat door maatregelen van burgerbescherming het aantal slachtoffers kan gered worden van 2.000 tot 2.300 (cijfers voor de USA). U hoeft vandaag niet te besluiten een schuilkelder te kopen. Maar neem ten minste de beslissing u ernstig te informeren.

VUB NUCLEAR SHELTERS
Bouwingenroute 82, B-3520 Edingen Tel. 02-467 62 23
Binn. Telefoon: 02-467 62 23

DE VRIJZINNIGE APOSTEL

In een van de vorige Moelials werd het boek "het profiel van de vrouw", onder redactie van Els Stubbe, besproken. Het verscheen in de reeks met de veel te lange naam "de studiereeks van het tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel". Diezelfde studiereeks is deze maand met een nieuw initiatief op de proppen gekomen. Het bureau heet "Afbraak en Opbouw, dialogen met Leo Apostel" en verschijnt onder de redactie van Koen Raes en Jaak Vanlandschoot. Het betreft een aantal interviews die representatief zijn voor het denken van de vrijzinnige filosoof, ethicus en logicus Leo Apostel.

Leo Apostel was jarenlang hoogleraar aan de VUB en de RUG. Aan deze laatste universiteit stond hij samen met o.a. Jaap Kruihof in 1963 aan de wieg van de sectie moraalwetenschap. Snel ontwikkelde Apostel zich tot een gevaardeerd ethisch theoreticus van wereldniveau.

"Afbraak en Opbouw" gunt de lezer een blik in Apostel "keuken van de ethiek". Het behandelt aldus verschillende aspecten van het geëvolueerde denken van deze wijsgeer. Het boek is opsplitsbaar in drie grote delen. In het eerste deel spreekt Leo Apostel zich uit over wat hij de "wijsgerige basisoefening" noemt. Concepten als totaliteit, reflexiviteit, aktie en wetenschappelijkheid blijken hier centraal te staan. Met een opvallend doorzicht legt hij de band naa het marxisme en verder naar anarchisme en ecologie. Het unieke hierbij is dat deze drie denkrichtingen elkaar volgens Apostel eerder moeten aanvullen dan bestrijden.

"Geen bevrijding van een klasse zonder bevrijding van elk individueel lid van die klasse, en geen menselijke emancipatie zonder ecologische aanpassing", zo luidt het. Het tweede en meteen meest uitgebreide deel van het boek handelt rond het thema "ethiek". Aanvankelijk vanuit de geschiedenis van de ethische theorieën en naderhand via de antropologie, sociobiologie, logica en de theorieën van Piaget en Kohlberg poogt Apostel tot een actuele totaliteitsvisie op "ethiek" te komen. Hierbij confronteert men de lezer zowel met de wetenschappelijke achtergrond als met de complexiteit van concrete ethische vragen.

Dit alles vormt dan de aanleiding tot het derde deel waarbij Leo Apostel samen met Koen Raes en Jaak Vanlandschoot komt tot een evaluatie van de huidige moraalwet-

tenschap. In het laatste hoofdstuk zijn de rollen overigens omgewisseld en is het Apostel die de vragen stelt aan Raes en Vanlandschoot, beiden wetenschappelijke medewerkers moraalwetenschap respectievelijk aan de RUG en aan de VUB (Jaak Vanlandschoot is op de VUB werkzaam in het departement Iekenbegeleiding). Daarbij wordt aangehouden hoe de toenemende institutionalisering van de universiteiten in het algemeen en van de moraalwetenschap in het bijzonder heel wat van het basisengagement van dit laatste heeft afgezwakt.

Bovendien komt men tot een kritiek van de huidige georganiseerde vrijzinnigheid. A-postel pleit voor meer openheid ten aanzien van religiositeit om aldus de geïsoleerdheid van de Vlaamse vrijzinnigen te beperken. Deze opvatting gaat overigens totaal in tegen wat twee bestuursleden van Studiekring Vrij Onderzoek, met name Sven Gondry en Joris Cox, in vroegere Moelials uitbrakten over de noodzaak tot weigering van elke christelijk-katholieke "infiltratie".

De verdienste van dit boek is dat het de eerste werk is dat de essentie van Apostels denken tot een geheel bundelt. Bovendien wordt heel dit ideëngoed voortdurend getoetst aan de realiteit van de jaren tachtig. Men heeft hier m.a.w. met iets totaal anders te maken dan het wereldvreemd filosoferen van de nog niet zo lang geleden gepensioneerde huis-, tuin- en keukenfilosoof Leopold Flam.

De gemiddelde vraag- en antwoordvorm waarin "Afbraak en Opbouw" is opgesteld geeft het bovendien een helderheid die het alleen maar sieren kan. Opvallend hierbij is de verschillende aanpak van de eerder voorzichtige, minder tussenkommende Jaak Vanlandschoot en de engtszins agressievere tussenkommende van Koen Raes. Het belangrijke blijft echter de weergave van de ideënweld van Leo Apostel op een manier die ook voor een ander publiek dan leraars moraal toegankelijk is, ook al blijken die de eerste doelgroep van het boek te vormen. Het meermalas academische taalgebruik van dit filosofisch getinte essay zal voor studenten of academisch personeel van eerder welke studierichting vermoedelijk weinig problemen stellen bij het lezen ervan. Een boek voor het brede, en dus ook niet-academisch gevormde publiek, is het helaas niet geworden.

E.G.

SACKSIONI een gesprek met gitaren-harry

Ancienne Belgique, 2 februari 1984.

DM: Een uurtje van bewondering in de Ancienne Belgique. De nietige vorm die de gitaarheid zijn *Jeugd mag interwoven*. De gratis koffie over tafel biberend vroeg de worm: DM: Is het een speciaal publiek, dat studentenpubliek?

HS: Nou, ik heb toch de indruk dat de student staat voor het culturele leven, het is een kritisch testpubliek.

DM: [vernietigt even een illusie van Sacksioni]

HS: O, vandaar die voorverkoop.

DM: Terzake dan maar. Ik heb steeds de indruk dat je op een podium sterker overkomt. Op plaat klink je ingetogener. Klopt dat?

HS: Helemaal.

DM: Hoe komt dat?

HS: God, ik weet het niet, ik weet het echt niet. Ik vraag me dat ook wel eens af. Op het podium klink ik soms overdonderend. Het heeft iets te maken met de dynamiek. Op het podium speel ik van heel stil tot aan zeg maar de pijngrens (lacht). De studio kan niet die verschillen in decibels verwerken, het contrast wordt daar verminderd. Zo ook bij het opnemen van "Nachtjournaal": in de studio maakten we een hals lawaai, je geefde je oren niet. Maar de opname viel dan toch een beetje tegen. Het kan ook niet anders, het is een kwestie van geluidstechniek.

DM: De melancholie voert de boventoon op je platen.

HS: Op mijn vorige platen wel, op "Nachtjournaal" is dat de ondertoon geworden. Mijn composities zijn nu anders, met meer aandacht voor het rytme. Mijn karakter heeft ook wel stevige kanten, en die komen nu veel beter uit. De studioteknische vond dat trouwens ook. Meestal was dat stevige werk alleen op het podium te horen, en waren mijn platen voor veel mensen "dromerig". Op "Nachtjournaal" is dat verbeterd.

DM: Herman Van Veen, Raymond van het Groenewoud, een "instituut",...

HS: Is dat zo? Dat vind ik leuk. Ik vind hem geweldig.

DM: Wat ik vragen wou: zijn er nog "grote namen" waarvan je denkt: "Goh, daarmee zou ik nog wel eens iets willen maken?"

HS: (enthousiast) O ja, met Joni Mitchell bijvoorbeeld zou ik accuut willen samenwerken. En Stevie Wonder. En John Lennon, moest die nog leven. En... ach, ik kan nog wel meer namen geven, maar belangrijker is waarom ik met die mensen zou willen samenwerken. Raymond bijvoorbeeld... (noemt Nederlandse droplui) zo iemand neemt zich

zelf ontzettend op serieus. Verschrikkelijk iemand als Raymond heeft dezelfde INTENTIE met zijn muziek. Zo kan je zeggen dat Stevie Wonder een heel andere soort muziek maakt, maar ook hij heeft dat knipoogje, die intentie.

DM: Ook het contrast is belangrijk. Raymond heeft heel stevig werk, maar ook heel ingetogen, zoals Brussels By Night. Dat beoogt ikzelf ook steeds, dat contrast.

DM: Als amateurgitarist heb ik me al dikwijls afgevraagd hoeveel uurtjes jij per dag aan snaren zit te plukken.

HS: Dat valt ontzettend tegen, er zijn soms maanden dat ik... Kijk, ik heb ooit wel eens gezegd tegen een journalist: "Ik ben een gitaar". Daar ben ik wel snel van teruggekomen.

Muziek maken is voor mij vertalen, vertalen wat je zoal beleeft. Maar als je alleen nog maar met die gitaar bezig bent, merk je al snel dat je niet zo veel meer te vertellen hebt. Je kunt alleen nog die gitaar vertalen, en dan wordt het allemaal snel een technische kwestie.

DM: Die technische kwestie. Als je een conservatoriummuzikant vertelt dat je Harry Sacksioni knap vindt spelen, dan kijkt hij/zij je aan alsof je de Shorts of zo verheerlijkt. "Het stelt allemaal niet zo heel veel voor." De verheerlijking van de techniek dus.

HS: Dat is de mentaliteit van veel conservatoriummuzicanten, die menen dat je zoveel mogelijk noten op zo'n kort mogelijke tijd moet spelen. O, ik word ook best wel eens jaloers als ik John McLaughlin of Al Di Meola hoor ronnen, maar toch is dat niet de essentie van de muziek. Ik wil die wedstrijd niet aangaan. Ik wil niet nog sneller ronnen, ik vermijd dat zelfs bewust. Niet dat ik de conservatoria wil bekladden, maar daar wordt het "wedstrijdje aangaan" gestimuleerd.

Zo zul je al wel gezien hebben dat ik mijn slaghand totaal verkeerd zet. Zo heb ik een heel eigen techniek ontwikkeld. Dat ademen en zo. Dat kun je nooit aan een geschoold gitarist bijbrengen, dat is heel eigen. Zo was er ooit een gitarist in Nederland die dezelfde snaren had als Carlos Santana, dezelfde snaren, dezelfde "randaparatuur", dezelfde versterker, dezelfde stand van de bedieningsknoppen. Een geschoold gitarist, maar toch vroeg hij zich af waarom hij nooit datzelfde geluid, dezelfde "muziek" kreeg. Dat is nogal duidelijk lijkt me: Santana heeft een heel eigen manier van spelen, en dat kun je niet naem, of in muziekscript vastleggen. Ik laat mijn muziek door iemand anders opschrijven, een ontzettend bekwame iemand, en die heeft daar soms ook veel moeite mee. Door die techniek, die verkeerde hand. Dat verschil is heel belangrijk, lijkt mij. En dan hoor je pas wat hij kan.

En zo zijn we nog wel eventjes doorgegaan, over allemaal dingetjes die niet voor uwe

oren bestemd zijn, vanwege zestien en een half processen anders voor schrijver dezes. Ik had nog wel even willen doorgaan, steeds de neiging om "Hé Saks, haal jij es even een worst voor me!" te zeggen onderdrukkend. Maar helaas kwam iemand ons duidelijk maken dat er nog een echte journalist aan de beurt moest komen. Waarop de heer Sacksioni opmerkte: "Nou dan flickeren we deze jongen toch even de deur uit!" en dan vertrouwelijk: "Als ik je een tip mag geven: In Brussel kan hij niet, maar in Leuven en Brugge komt Raymond mee." Waarna wij onszelf buitenflikkerden. Pas op de stoep voor de A.B. besefte ik dat ik echt met Hem gesproken had. Noch steeds versuft voor me uitstarend.

Mister T.

gitaren-harry leif

Maandag 6 februari in Qa. Optreden van Harry Sacksioni, en Brussel wist het niet. Alleen op de VUB hingen een paar affichkes. Zodoende waren er een veertigtal die voor de storm kwamen schillen. Sacksioni sliktte dan ook even toen hij de zaal inkeek, en zijn eerste paar nummers hadden hier duidelijk onder te lijden. Gelukkig bleken dit opwarmertjes uit vroeger werk. De nummers van "Nachtjournaal" bleken stevig genoeg om de Qa massa in de

ban te krijgen. "Teug op aarde", "Nachtjournaal" (kompleet met Hitler-stem), "You-y's reis", "Escapade" (met de gitaar een beetje verloren tussen allesoverstemmend slagwerk van John May), "Vrouwentongen" (indrukwekkend), het overtuigde. Een klein steekje dan aan iemand waarbij hij vroeger wel eens speelde: "Euh... maintenant je, euh, je veux jouer, euh... enz., om maar te zeggen dat ze een ongeloflijk knappe versie van Dave Brubeck's "Blue Rondo à la Turk". Inclusief formidatistische solo van Hans Visser, u welbekend van "Flairick" neem ik aan, op de akoestische bas. En nog een pauze ook. Het kon niet op.

Tweede helft dan, met "Willows" (maar zonder stem van Raymond VhG, wegens niet aanwezig kunnen zijn), toch knap. Indrukwekkend waren ook de duettes met Hans Visser, met echte misstappen, aftellen en opnieuw beginnen, het kon allemaal. Nog meer oud werk. En de nodige bisnummers, gevraagd door een enthousiast publiek, inclusief melodietjes voor inlegkruisjes (Bookends van Paul Simon), en een afsluitend "Anji" van Dave Graham, dat de aanwezigen steeds weer met open monden zet. Geen kwaad optreden dus, alhoewel de begeleidingsgroep (buiten Hans Visser) nooit overtuigde. Een bank achteruit ook voor het organisatiebureau met de naam om schuimend van over de vloer te gaan.

Het weer bij het huiswaarts keren had ook ietsje beter gekund. Maar alleen die ook teek aanwezig zullen weten waar we het over hebben. Had u er maar bij moeten zijn.

Mister T.

LES ARCHETS DU ROUGE CLOITRE **BURTON GREENE** OLV ULYSSE WATERLOT **GEZIEN**

Nadat ze met succes enkele muziekstages in de Provence hadden georganiseerd, besloten een aantal studenten van de muziekacademie van Oudergem onder begeleiding van hun violleermeester Ulysses Waterlot het initiatief van samenstellen verder te zetten gedurende het jaar. De groep groeide al gauw uit tot een 'strijkje', bestaande uit violisten, altviolisten en cellisten, allen muzikanten en studenten.

De eerste repetities gingen door in huiskamers en koten van de leden van het orkest, maar na enkele maanden stelde de gemeente Oudergem wekelijks een lokaal in de ateliers van het Rode Klooster ter beschikking. Het was toen niet moeilijk meer een naam voor het ensemble te verzinnen (archet = strijkstok).

Tegen de zomer van 1983 stond een programma van overwegend barokmuziek op punt zodat het orkest in augustus drie professionele muzikanten - zanger, pianist en violist - kon vergezellen op een tournee in Italië, in de streek van Petacciato, waar ze gedurende een drietal weken concerten gaven in cafés, in kerken, op straten en pleinen. Het repertoire van "Les Archets" is onderling aangevuld en bevat naast barokke composities van Vivaldi, Giardini, Purcell en Telemann ook werk van de klassieke (Belgische!) componist Gossec, een symfonie van Mendelssohn en een danssuite van Bartok.

Het orkest zoekt nog een altviolist en een cellist, die minstens het niveau hogere A van de muziekacademie hebben en bereid zijn ongeveer eens per week te repeteren. Amateurs kunnen contact opnemen na het concert of naam en adres opgeven aan de dienst Cultuur.

Donderdag de negende februari beloofde leuk te eindigen. In het KK trad daar aan de Amerikaanse pianist Burton Greene, een man met zijn wortels in vele soorten muziek (vooral de jazz), wat een avond entertainment moest betekenen. De sfeer was prima, de meesten waren gekomen om zich te amuseren en zo hoort het. Greene voelde dat van het eerste moment en wist dat er weinig kon mislopen.

Een herwerkte traditionele - dit is geen typfout - folksong opende de vijandelijkheden. Greene begreep dat hij zich moest aanpassen aan het publiek en niet omgekeerd en bijgevolg begon hij wat frêle communicatie met een "any requests?", wat zeer weinig resultaat had. Anders dan maar en Greene schudde een wonderbaarlijke Lionel Hampton compositie uit de vingers. Ook lijfelijk werd Greene voelbaar, de pianokruk leek hem te klein en daar ging hij de piano met blote handen te lijf, overigens met een wat mij betreft pover resultaat, en jaagde tot grote consternatie van 37 aanwezige dierenbeschermers en tot groot jolijt van het publiek huisdieren achterna. Het huisdier, de beste vriend van de mens nota bene!

Dit alles maakt een nogal verwarde indruk, maar het was ook verward. Inspanningen genoeg van Burton Greene om het zijn publiek zo aangenaam mogelijk te maken, tevreden gezichten alom, en dus geslaagd, maar niet voor deze jongen. Graag had ik wat meer swing, it don't mean a thing if it ain't got that swing, en toegegeven, in dit opzicht ben ik een conservatief.

Voor de Moeial P.D.M. - over and out.

Als duo's zich de naam van beroemde Italiaanse gitaarcomponisten uit de negentiende eeuw mogen aanmeten, mag ik met die naam eigenaardige titeltjes maken.

De gitaar is een van de populairste instrumenten in de Belgische muziekscenen. Wie droomt er niet van om lekker gezellig rond het kampvuur Lennon-Mc Cartney songs te vermoorden? Zolang ze maar niet met die versterkers beginnen is het nog OK. En als dan later op de avond het kampvuur dreigt uit te gaan door een gebrek aan sprokkelhout, en bomen kapen mag niet want dan krijgen we de groenen op ons dak, dan vindt datzelfde burentergende instrument nog een alternatieve bestemming ook. Maar nee serieus, hoe vaak zien we niet door weer en wind een jongen (een tikkelijks seksisties, akkoord) met brommer of fiets de gevaren van de weg trotseren om uit de mond van hun toegewijde leraren "Jeux Interdits" te leren spelen. De gitaar wordt dan zowat het verlengstuk van de geest en de lol kan niet meer op.

Op dezelfde wijze moet het gitaarduo Giuliani ontstaan zijn. Deze jongens zijn klassiek geschoold zoals dat heet en leerden mekaar kennen - dit is voor voor de roddelpers - aan het conservatorium van Gent. Spontaan voelden zij zich aangetrokken tot elkander en - nu wordt het spannend - ze gingen samen gitaar spelen. Kleine jongens

worden groot en daar ontstond het gitaarduo Giuliani. Hun repertoire omvat werken van alle genres en periodes uit de muziekgeschiedenis, van renaissance tot hedendaagse muziek, telkens met hun eigen specifieke timbre.

Hun bedoeling is een zekere interesse op te wekken voor de klassieke gitaar en met die missie trekken zij de culturele centra en dergelijke af, hierin geruggesteund door ondermeer "Jeugd en Muziek", "Live Music Now" en zelfs "Audities '81" van omroep West-Vlaanderen.

Verder is het duo Giuliani de trotse bezitter van een langspeler, die ze nota bene zelf volspeelden, en van trofees uit verschillende wedstrijden, zoals het Jolifestival. Zoals u ziet spreekt deze vorm van muziekbeoefening mij weinig aan, maar zoals reeds vroeger gezegd, voor elk wat wils en in het kader van "Het moet niet altijd een punagroep zijn" vind ik het wel de moeite om dergelijke concerten in de toekomst nog te programmeren.

Voor inlichtingen omtrent plaats en tijd: raadpleeg uw Moeial-agenda.

Op de brommer op weg naar de plaatselijke muziekschool voor u schrijvend, P.D.M.

INFOSTAND DIENST KULTUUR GEBOUW Y

De dienst Cultuur begon met een infostandje waar alle studenten regelmatig volgende tijdschriften kan meenemen of inkijken. Langs deze weg danken wij de Sociale Sector en in het bijzonder UCOV die haar draaioortje ter beschikking stelde van onze dienst.

Voorlopige lijst: om mee te nemen:

Wekelijks:
Uitkrant Brabant
BBB Le Soir

maandelijks:
Rock This Town
Deze Maand in Brussel

onregelmatig:
Beursschouwburg info
AB en BA info

Ter inzage:

Kultuurkrant Cultuurcentrum Waregem
De Hoop Waregem
Sfinks info
I.O.T. info
NiRO
De Mu
't Sleutelgat nieuws
Theater Selectie
Limelight Kortrijk
Netwerk Aalst
Oase Elsenne
Kultureel Centrum Strombeek bever

Deze voorlopige lijst wordt aangevuld en suggesties zijn steeds welkom.

KUNST EN KUNST MAKEN

Waarop tekent een tekenaar? Wat is een suikerquaint? Acryl, is dat een soort olie-veer? Textielsculpturen, zegt u dat iets? Hoe gaat nu eigenlijk een bronsgieter te werk? En een keramist? Een meubelstuk is toch maar een meubelstuk of niet? Een vingertje in roze marmer, kan dat? Wat doet een kunstenaar met licht? Met video en met de computer? En met de natuur? Happening - fluxus - performance is een toverspreuk. Juist?

Wie het antwoord kent op deze vragen weet al veel. Maar in het boek "Kunst en kunst maken" staat heel wat meer.

En voor wie al deze vragen Chinees lijken, geeft "Kunst en kunst maken" een klaar antwoord op die en andere vragen. Ook nog wanneer de televisieprogramma's en de tentoonstellingen reeds lang diep in het geheugen verzonken zijn.

Een groep auteurs, die ook de basistekst leverden van de televisie-uitzendingen, gingen voor de geïnteresseerde leek en voor de iets verder gevorderde kunstenaar na welke materialen en technieken de hedendaagse kunstenaars ter beschikking staan.

Ze deden dit in 10 hoofdstukken.

1. Tekenmateriaal
2. Drukken
3. Verf en ander schildersmateriaal
4. Textiel
5. Keramiek
6. Metalen en edelmetalen
7. Glas
8. Hout
9. Steen en edelstenen
10. het "ander" materiaal van de hedendaagse kunstenaar: recuperatiemateriaal en objecten, natuurlijke stoffen en landschap, kunststoffen, licht, fotografie, foto's als materiaal, videokunst, computer in de kunst, de taal van het lichaam, kunst en maatschappij, kunst als materiaal en taal als materiaal.

Geen droge opsomming van de materialen en technieken, maar vooral een doorvoelen en doorkijken van het kunstwerk en de kunstenaar.

Talrijke voorbeelden van kunstwerken (in zwart-wit én in kleur) maken het boek tot een interessant geheel dat een echte kunstliefhebber niet zal willen missen.

Het boek telt een 160-tal bladzijden (formaat 29,5 x 21cm) en een 150-tal illustraties, waarvan 20 in verzorgde vierkleuren-druk.
Het kan het uwe zijn tegen de prijs van anderhalf avondsje uit: 450 fr. Het boek kan worden besteld door storting of overschrijving van 450 fr. op rekeningnummer 220-0723349-56 van Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen te Deurne, met vermelding "Kunst en kunst maken". Graag ook een duidelijke en volledige opgave van uw naam en adres.
"Kunst en kunst maken" is ook verkrijgbaar op de Dienst Cultuur.

LEON ROSSELSON

Leon Rosselson is een gevestigde waarde als schrijver-zanger die een stijl hanteert die buiten alle categorisatie staat. Bij het begin van de folkrevival was hij arrangeur-instrumentalist van The Galliards, de huisfolk-groep van de BBC. Bij het uiteenvallen van The Galliards concentreerde hij zich op het schrijven en zingen van zijn eigen liederen. Voor de satire-"boom" maakte hij een LP'tje met politiek-satirische liederen: Songs for city squares. In diverse platenrecensies werd hij hierna wild beschreven als "een soort anarchistische Noel Coward", "de beste satirische songwriter sinds Tom Lehrer" en "een Britse Brassens". Hij leverde in die periode ook heel wat liederen voor het satirische laatavondprogramma "That was the week that was" op de Britse televisie. Sedert die tijd heeft hij zich doelbewust de dieperik ingewerkt: hij zong zijn liedjes voor een volkpubliek in koffiehuizen, aan universiteiten en in middelbare scholen over heel Groot-Brittannië. Dan kwam hij weer eens aan de oppervlakte in een heuse concertzaal of een politiek benefit en onlangs slurpte hij gulzig van de mediagroeten hij een plaats kreeg in Tony Palmer's serie over populaire muziek "All you need". Hij werkte twee jaar met een Arts Council-beurs en schreef met die opdracht songs en scenario's voor de Inter-actions Dogg's Troup en de Fun Art Bus. Leon schreef de muziek voor de toneelproductie van "They shoot horses, don't they", muziek voor 2 klank- en lichtspelen en toneelstukken, o.a. voor de BBC. Leon Rosselson is ook op plaat te horen, maar De Moeial mag geen reclame maken. Wel voor het optreden dat op woensdag 22 februari doorgaat vanaf 20u30 in het Kultuurkafé van de VUB. Op dit evenement kan iedereen gratis binnen! Het schijnt dat het wel eens de moeite zou kunnen zijn, en niet alleen voor de echte folkliedhebbers.

KULTUURKRANT

V.U.B. - Dienst Kultuur - Pleinlaan 2 - 1050 Brussel - gebouw Y - telefoon 02/641.23.25

EROTISCH GEBEUREN

V.U.B. (dienst cultuur & s.c.s.c. agogiek)

Erotiek als uitgangspunt waarrond een schijnbaar onsamenhangend geheel gewoven wordt. Een niet-afgeleijnd programma, omdat het niet aan de organisator is om uit te maken wat al dan niet als erotisch beschouwd kan worden, maar wel aan het publiek. Daarom dus een amalgaam van theater, video, film, poëzie, .. l.s.m. V.O., C.P.V., Homosexuele Utopisten, De Moel

FILMCYCLUS : SHOHEI IMAMURA

De insektenvrouw (Nippon Konchuki, 1963)

IMAMURA beschrijft het leven van één vrouw, Tome, vanaf haar geboorte in het landelijke Tohokoe in 1919 tot en met haar opkomst en ondergang als niets ontziende hoerennadame in Tokio en tenslotte haar terugkeer in 1963 naar haar geboortestadje, waar ze samen met haar dochter een beter leven zoekt in een boerengemeenschap. Tome is een Japans 'insekt', en wordt onbarmhartig heen en weer geslingerd door de sociale omstandigheden, maar zich altijd bewust blijft van de noodzaak in leven te blijven. Ze is grof meedogenloos, eigenzinnig en sensueel, eigenschappen die haar voortbestaan in de elendige wereld waarin ze leeft tot voorwaarde maken.

Woensdag 7/3 om 20.00u in het kultuurkafé op de kampus van het A.Z. in JETTE.
Donderdag 8/3 om 20.00u in gebouw Q-C.

De pornografen (Jinruigaka Nyumon, 1966)

De achterbuurten van Osaka... Hoofdpersonage is een pornofilmer die op zoek is naar de betekenis van het leven. Hij houdt van een weduwe met wie hij een intensieve seksuele relatie heeft. Zij weigert echter met hem te trouwen, omdat ze haar man bij

zijn sterfbed beloofd heeft zijn naam te zullen houden. Behalve tot de weduwe voelt Subuyan zich ook aangetrokken tot haar dochter. Het incestthema wordt nog verder doorgevoerd, daar de weduwe zich ook door haar 19-jarige zoon laat verwennen. Zij vraagt Subuyan, wanneer ze weet dat ze spoedig zal sterven, om haar dochter te trouwen. Hij wordt echter afgewezen door haar. Nadat hij heeft besloten dat het leven alleen maar de moeite waard is als het erotisch blijft, begint hij naar het beeld van zijn overleden matresse een beeld te maken. Hij haat vrouwen, want "zij verwijten anderen alles, maar eigenlijk zijn ze begerige, leugenachtige wellustelingen".

Woensdag 14/3 om 20.00u in het kultuurkafé op de kampus van het A.Z. in JETTE.
Donderdag 15/3 om 20.00u in gebouw Q-C.

Het diepe verlangen der Goden (1968):

Woensdag 21/3 om 20.00u in gebouw Q-D.

Eijanaika (1981):

Woensdag 28/3 om 20.00u in gebouw Q-D.

TOEGANG TELKENS 60,- F.

FOTOTENTOONSTELLING

Dankzij de medewerking van het fototijdschrift 'CLICHES' werden zo'n honderdtal binnen- en buitenlandse kunstenaars bereid gevonden hun erotische dromen fantasietjes uit te drukken in één (!) polaroidfoto. Dit alles eksklusief voor het EROTISCHE GEBEUREN. Honderd polaroids dus, vanaf maandag 12 maart tot het einde van de maand in de bibliotheek van de mens- en sociale wetenschappen (gebouw B&C, nivo 1).

EROTISCHE BEURS

Gedurende deze dag worden een aantal instellingen en verenigingen (homo-, voorlichting-, ...-verenigingen) samengebracht in de gangen van het gebouw Q. Hiernaast zullen ook enkele stripwinkels hun bundels te koop aanbieden. Voor allen die nu eens eindelijk alles over dit onderwerp te weten willen komen, is dit de ultieme kans. Op woensdag 14 maart van 12.00u tot 20.00u in de gangen van het gebouw Q.

VIDEOSCENE

Een gevarieerd aanbod van zogenaamde erotische films gaande van lichte komedie tot het ernstige (zware?) genre. De video's worden op 3 verschillende monitors vertoond. Versnaperingen zijn te verkrijgen vanaf 22.00u in galerie'. Het programma: 12.00u: KAFETARIA: 'A nous les petites anglaises' van Michel Lang.
14.00u: KULTUURKAFFEE (tot 22.00u)
'Fritz the cat' van Ralph Bakshi.
'The story of sin' van Walerian Borowczyk.
'La cage aux folles'
'Possession' van A. Zulawski.
'Une collection particuliere' van Borowczyk.
'Interieur d'un couvent' van W. Borowczyk.
'Hyperauto erotic art' van W. Borowczyk.

22.00u: GALERY' (tot 02.00u).

'Querelle' van R.W. Fassbinder.

'Contes immoraux' van W. Borowczyk.

MAART '84

VAN JAN DECLEIR

'HET VERHAAL VAN POEZEMUIZEKE'

Na het eklatante sukses van 'De Tijger' komt Jan Declair met zijn door DARIO FO bewerkt 'obsceen vertelsel'. Dit verhaal reikt af met seksisme en valse deftigheid en draait er letterlijk en figuurlijk weinig doekjes om. Het is bijna onvoorstelbaar dat een dergelijke fabel na bijna 1000 jaar nog altijd aktueel is. Nu, in het tijdperk waarin de vrouw langzaam haar identiteit veroverd is het aktueler dan

oet. Jan Declair bedient zich van hetzelfde sobere instrumentarium als de jongleers van duizend jaar geleden: zijn lichaam en zijn stem. Hij speelt 'poezemuizeke' in het Vlaams en op zijn manier. Wie 'De Tijger' zag, weet daarmee genoeg. Op dinsdag 20 maart om 15.00u in het kultuurkafé. Gratis toegang.

VAN EN MET MALIKA SMAOUI

THEATER 'NUIT'

Première voor België. Originele, Franse versie.

Nacht... Een bed. Naakt lichaam, langzaam tot leven komend. Zijden laken traag en in golven van haar afstromend. Met lage stem vertelt, droomt, fantazeert ze over hem, over liefde. Een enkel muskietengaas tussen haar en het publiek. Op een haast minimalistische wijze ontwikkelt zich het verhaal. Krachtig, erotisch, gewaagd maar tegelijk sensueel, lieflijk en zacht.

Deze Frans aktrice (lid van de groep 'Le Regard Absinthe' - Avignon) brengt voor de eerste maal in België dit verhaal van een jonge vrouw, welke 's morgens ontwaakt en nadenkt over haar minnaar, over de liefde, over de passie. Een alles onthullend stuk over de relatie tussen twee geliefden.

Op 12 en 13 maart om 20.30; op 14 maart om 22.00u in galerie' (boven kultuurkafé).
Op 19 maart om 20.30u in de BSG-zaal op de kampus van het A.Z. in JETTE.
150(VUB,CJP,TTT,3+)/200 F. Beperkt aantal plaatsen (40). Reservering noodzakelijk: dienst cultuur-02/641.23.25

EROTISCH GEBEUREN		PROGRAMMA		MAART '84
don. 1/3	openingsfeest	800-zaal	22.00	80 F
woen. 7/3	Filmcyclus Imamura: de insektenvrouw	kultuurkafé-JETTE	20.00 - 14.00	gratis
don. 8/3	video'scène	kafetaria	14.00 - 22.00	gratis
		kultuurkafé	22.00 - 02.00	80 F
		galerie'	22.00	gratis
maan. 12/3	opening Fototentoonstelling	bibliotheek B&C	19.00	gratis
		galerie'	20.30	gratis
di. 13/3	theater 'NUIT' van W. Smaoui	galerie'	14.00	gratis
		galerie'	20.30	gratis
woen. 14/3	erotische beurs	galerie'	20.00	gratis
		galerie'	20.00	gratis
don. 15/3	Filmcyclus Imamura: de pornografen	JETTE - 800-zaal	20.30	150/200
		S&B	14.00	gratis
maan. 19/3	theater 'NUIT' van W. Smaoui	galerie'	20.00	80 F
di. 20/3	voeringscursus: voorlichting	galerie'	20.00	gratis
woen. 21/3	Filmcyclus 'Het diepe verlangen der Goden'	galerie'	20.00	gratis
don. 22/3	'het & love story' (film) + 'beest' (porno)	galerie'	20.00	gratis
di. 27/3	hapening 'erotisch banket, politie, film'	galerie'	20.00	gratis
woen. 28/3	voeringscursus: voorlichting	galerie'	20.00	gratis
		galerie'	20.00	gratis

Het 'erotisch gebeuren' is een initiatief van de dienst cultuur en het sociaal-cultureel studentencentrum opgesteld, in samenwerking met het Vrij Onderzoek, de Homosexuele Utopisten & Centrum voor Permanente Vorming.

reageren met burgerlijke ongehoorzaamheid

Opmerkelijk gegeven was dat J.Prins, die het juridische aspekt belichtte, via internationale verdragen kon aantonen dat het aanmaken en het plaatsen van kernwapens een onwettige handeling van staatswege is. Als dat toch gebeurt, pleegt de overheid misdadige handelingen en is de burger verplicht te reageren. Gewelddoos verzet is dus geoorloofd bij een misdadige overheid.

Spreekers op de studiedag over BO (organisatie VAKA, Vlaams Aktie Komitee tegen de Atoomwapens) waren: Luk De Rooms, Pat Patfoort, Jan Deprins, D.Nauta. Wie deze tekst goed doorleest, begrijpt snel dat de BO theorie/praktijk nog in de kinderschoenen staat. Toch kunnen we enkele concrete Belgische voorbeelden geven. De akties rond de ENS, de beurs onder de vanderaderlijke naam Electric for National Security (zie DM nr.2) gehouden aan de Heizel te Brussel in het najaar van 1983. De organisator zou na één jaar Brussel opnieuw moeten vluchten. De stad Brussel vindt de veiligheidskosten, mede duidelijk gemaakt door de akties, té overdreven. De beurs zou nu naar Griekenland vluchten... Totaalweigeren is ook een voorbeeld van BO. En zeer aktueel: het weigeren te betalen van een deel van je belastingen die besteed worden voor oorlogsinitiatieven. Dat gewerige deel zou dan moeten gaan naar vredesopbouwende initiatieven.

VAKA lanceert nu een nieuwe campagne: 'Vrede zonder raketten'. Deze naam is geen toeval. De verdedigers van de nieuwe kernwapens beweren immers dat die tuigen de vrede diénen. Vrede mét raketten bedoelen zij. Maar door de plaatsing van de Pershing raketten in de BRD en de nieuwe wapensystemen in het Oosten, verdwijnt de tijd om te denken totaal. In 5 minuten verschoeit Europa van de kaart. Of hoe de atoomwapens vernietigen wat ze moeten beschermen... VAKA gaat zich in de eerste tijd verder concentreren op akties naar de parlementsleden, plaatselijke initiatieven, en het toewerken naar verschillende beroepsproeven zoals bv. de geneeskundigen, de kunstenaars... tegen de atoomwapens. Jason.

"Bezinn eer je begint". Een wat uit de mode geraakte volksspreuk. En toch, na het teleurstellende rakettendebat in kamer en senaat, najaar 1983, zit de vredesbeweging in een bezinningsronde, een discussieforum over de te volgen strategie. Het denken voor de storm?

Naar aanleiding van de studiedag over burgerlijke ongehoorzaamheid (BO) aan de VUB, gaan we daarop nog even in.

"De tijd van het ludieke verzet is voorbij. De demonstratie is geaksepteerd", leren we uit Nederlandse lektuur (1981). Net zoals de 'Hollanditis-ziekte' komt de idee van BO blijkbaar ook vanuit Nederland overgewaaid. De oorspronkelijke BO ideeën gaan ver in de geschiedenis terug. De Canadees H.D.Thoreau beschreef reeds in 1849 zijn opvattingen rond BO in zijn werk Civil Disobedience. Zijn afkeer voor slavernij en oorlogsvoering lag aan de basis van zijn weigering tot betaling van een deel van zijn belastingen. Zijn gevangenisstraf beschouwde hij als een 'noodzaak'. Door de straf te aksepteren, het effect van de arrestatie, vervolging en opsluiting van burgerlijk ongehoorzamen wilde hij de overheid wakker schudden tot het besef dat haar positie immoreel is. Een positie die de overheid beschaamd zou maken over het opsluiten van 'plichtweigeraars' en also de gemeenschap in haar geheel zou veranderen. Hij vroeg zich ook af waarom de overheid zo reageerde en dat het bij haar nog nooit was opgekomen dat ze op een andere manier van zijn diensten kon gebruik maken.

Veel kernpunten van BO waren bij Thoreau reeds aanwezig. Een eksakte definitie formuleren is een onbegonnen zaak. Toch, de benadering van J.Rawls: "BO is een publieke, niet gewelddadige, bewuste en politieke daad tegen de wet in, gewoonlijk gedaan met het doel om er verandering in aan te brengen." (John Rawls: A theory of justice, 1972).

Enkele belangrijke opmerkingen hierbij: BO hangt nauw samen met democratie en parlementarisme. Tegenstanders roepen al gauw dat BO anti-parlementair en anti-demokratisch is. Zij roepen te snel. Onze democratie faalt niet, maar ze is ook niet perfect. BO gaat niet in tegen gans de rechtsorde, maar tegen een specifieke wet waarmee men niet akkoord gaat. Men wil de (onvolmaakte) democratie niet afbreken, maar juist aanvullen. Er kan zich namelijk een situatie voordoen dat de wettelijke vertegenwoordigers zo slecht inspelen op de behoeften van de bevolking dat deze in aktie komt tegen deze onrechtvaardigheid. BO als noodzakelijke korrektie op bestaande mistoestanden dus, wat tegelijkertijd een akseptatie van de bestaande orde inhoudt.

Zeer belangrijk is dat BO slechts wordt toegepast wanneer alle andere, reglementaire middelen van protest niet het beoogde resultaat hebben opgeleverd. BO is een weloverwogen methode die enkel gehanteerd kan worden in uitzonderlijke gevallen. Wat natuurlijk niet uitsluit een fase te hebben waarin -gemakkelijkheidsshalve- legale en illegale akties elkaar aanvullen.

Het doel van BO gaat verder dan het beperkte eigenbelang. Vanuit dit bovenpersoonlijk belang, en de gewetensnood van waaruit men handelt, moet men de eventuele straf aanvaarden. Door bewust een wet te overtreden riskeren de demonstranten een straf. Hierdoor willen ze bewijzen hoezeer

de kwestie hen ter harte gaat en welke persoonlijke offers men wil brengen om de zaak tot een goed einde te brengen. Door deze persoonlijke offervaardigheid voor een algemeen belang probeert men ook de steun van de bevolking te krijgen.

Op de studiedag werden hieromtrent ingrijpende vragen gesteld. Gaat de vredesbeweging kunnen rekenen op de massale steun -toch haar kracht- als men de akties gaat verleggen van bijvoorbeeld een massademonstratie naar een blokkade of een weigering van betaling van belastingen? Maw, willen de jonge ouders de kinderkosten ook buitenhalen voor iets meer dan een zondagswandeling?

En wie BO zegt, zegt gewelddoosheid. BO is totaal gebaseerd op de onverzettelijke gewelddoosheid. Hierbij kijkt men nog graag naar de ideeën van ML King en Gandhi. Het ideaal van een geweldloze samenleving. En dit kan nooit bereikt worden via een geweldadige middelen.

Gewelddoosheid: Bij Gandhi een levenswijze dat zich in alle facetten van iemands leven laat zien, niet alleen op de demonstratiemiddag. En wanneer gewelddoosheid geen succes had, dan moest het uitgedrukt worden, massaler gemaakt, over meer instituties van de samenleving. Gewelddoosheid betekent ook onvoorstelbaar geduld, zelfbeheersing en volharding. Steeds maar blijven doorgaan...

Het is duidelijk dat het bovenstaande in de praktijk training, oefening vergt. Men moet zich trainen in geweldloze werkbareheid. Een goede geestelijke en fysieke voorbereiding is alvast een sterk punt. Op de studiedag werd uitgelegd dat mensen berusten tegenover wetten van bovenaf. We zijn 'gedruid' door de opvoeding die gehoorzaamheid predikt, angst voor straffen aankweekt, angst voor het 'niet durven alleen staan', het amper kritisch leren zijn. Het gevolg is een reflex van gehoorzaamheid. Daarom de niet misplaatste titel: 'gehoorzaamheid als misbruik'.

ER ZIJN ALLEEN VERLIEZERS

rektor de somer op de vub

Als hoogtepunt van de universitaire vredesdagen vindt er een paneelgesprek plaats tussen de rektor van de KUL en de rektor van de VUB rond het thema 'de verantwoordelijkheid van de universitaire gemeenschap in de problematiek van oorlog en vrede'.

De Leuvense rektor De Somer hield bij de opening van dit academiëjaar een opmerkelijke rede over kernbepapening. Intussen is de tekst van deze rede verschenen bij De Nederlandsche Boekhandel onder de titel 'Er zijn alleen verliezers'. In het vooruitzicht van zijn komst naar de VUB enkele gedachten hieruit rond het plaatsen van de kernraketten en rond de rol van de universiteit in het vredesproblematiek.

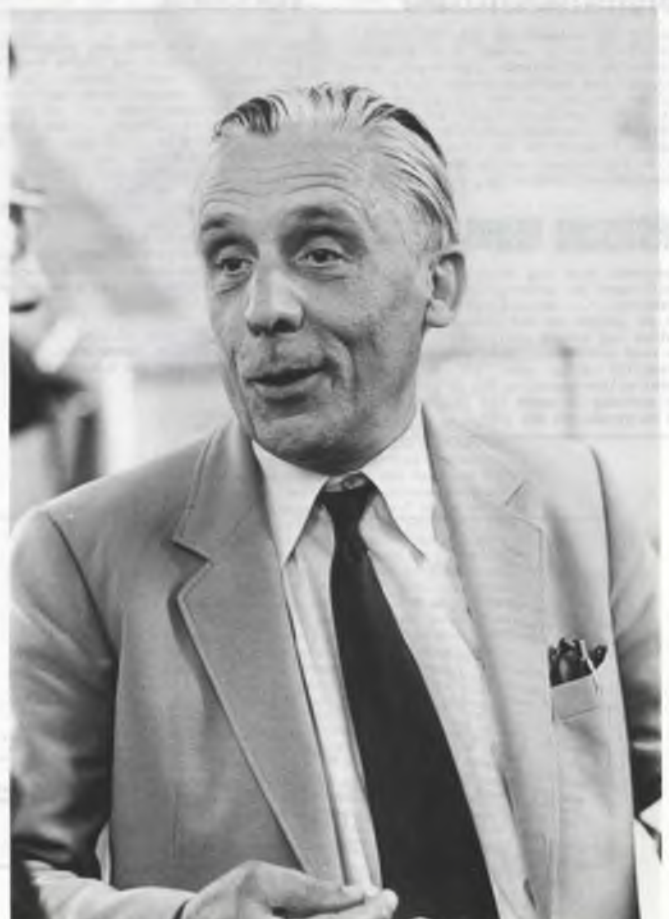
Rektor De Somer is zeker niet principieel gekant tegen kernwapens. Een kernwapenarsenaal kan verantwoord worden zolang het de afschrikking of verdediging van een natie dient, als het een evenwichtig antwoord vormt op een vijandelijke dreiging. Dit mag er echter niet toe leiden dat het arsenaal dusdanig uitgebreid wordt dat er een onevenwicht ontstaat en bijgevolg een overwicht van een bepaalde natie op een andere. Het evenwicht moet dus voorlopig een basis vormen voor de vrede en dit evenwicht bestaat er nu wel degelijk. "Het bestaande potentieel aan atoomwapens langs de twee kanten is zo groot dat de balans tussen de Verenigde Staten en de Sovjetunie niet uit evenwicht gebracht wordt door kleine veranderingen in het aantal." Nieuwe kernraketten zijn dus, technisch gezien, overbodig. Een andere reden voor afwijzing voor De Somer is dat Europa over het gebruik van deze raketten niets te zeggen heeft. Het blijven Amerikaanse raketten onder Amerikaans toezicht. Zodat "terwijl in de eerste plaats Europa bij het gebruik ervan rekening moet houden met een vernietigende tegenaanval, zijn het de Amerikanen die erover beslissen". Amerika wil dus een eventueel kernconflict beperken tot Europa, zodat ze zelf van een totale atoomoorlog gespaard blijven. De Leuvense rektor konkludeert dan ook dat "Europa steeds minder de rol van bondgenoot gaat spelen en steeds meer die van een vooruitgeschoven Amerikaanse basis."

Op het vlak van het beslissingsrecht van het al dan niet plaatsen van kernwapens breekt De Somer een lans voor het referendum. De gemiddelde kiezer houdt bij het stemmen in de eerste plaats rekening met factoren die zijn dagelijks leven beïnvloeden, zoals de belastingen die hij dient te betalen of zijn kansen op promotie bijvoorbeeld. Een dreigende atoomoorlog ligt te ver van de dagelijkse realiteit en speelt dus maar een mindere rol bij zijn partijkeuze. De machtsverhoudingen tussen de partijen geven dus "geén beeld van de politiek die de bevolking gevolgd wenst te zien om een atoomoorlog te vermijden. Dit probleem is nochtans te gewichtig om dienaangaande een vrijgeleide te geven aan toevallige regeringscoalities". Het is dus niet aan de politieke partijen om in een zo belangrijke kwestie in naam van de kiezers een bepaalde politiek door te drukken. De Somer vraagt zich daarom af of "een referendum, na objectieve voorlichting over de risico's en de ethische aspecten van het plaatsen van kernraketten, niet een nuttige leidraad zou kunnen zijn, of is dat utopisch?"

In verband met de oprichting van een 'Centrum voor Vredesonderzoek' aan de KUL spreekt De Somer kort over de rol van de universiteit in de problematiek van de kernbepapening. Een universiteit kan zich als instelling wel uitspreken over de morele waarden die ze verdedigt, maar als het gaat om de toepassing van deze waarden in het concrete leven moet ze neutraal blijven. "Het behoort aan de leden van de universiteit om zich door wetenschappelijk onderzoek en reflectie een opinie te vormen, vooral over zulke belangrijke problemen als het gevaar van een kernoorlog". De universiteit mag niet langer zwijgen, zij moet zich mengen in het politieke debat, niet door stelling te nemen voor of tegen een bepaalde partij, maar politiek in de brede zin van het woord. "Een universiteit is (misschien de enige) instelling waar voldoende intellect en intellectuele vrijheid aanwezig is om buiten alle politieke of economische druk, objectief gefundeerde stellingen voor te bereiden en te verkondigen."

Grote woorden die in de realiteit alvast nog zeer veraf liggen.

G.Y.

Het verwondert mij ten eerste, nu ik reeds vier jaar studeer tussen deze beton-woop, eindelijk een rijpe VUB-publikatie te kunnen lezen. Doorheen mijn 'kennis' wens ik enkel bijvoegde opmerkingen te geven i.v.m. het kwaliteitsvol artikel "De utopie van de studenteninspraak", en, waarom niet, met "Standpunt Vrij Onderzoek bevrijdt" (De Moelal, nr.9, p.4). Hoewel ik aanleu bij de inhoud van beide artikelen, en er auteurs in herken zoals Marcuse en Flam, stel ik mij dan toch de vraag naar het "waarom" en over

dan toch de vraag naar het "waarom" van het "waarom". Ik verklaar mij nader. Hoe komt het dat aan de VUB het Vrij Onderzoek-principe nooit in wezen werd verwezenlijkt? Hoe komt het dat de metafysica uit de fakulteit van rechten (bijvoorbeeld) verbanen is? Heeft - in de lijn van de hegemonie-theorie van Gramsci - de VUB dezelfde formele betekenis niet dan de Kerk, het leger, ...? Waarom werd de humor, zelfrelativisering en uiteindelijk ook de Kultuur hermetisch gescheiden aan de bezieling van de VUB? ...? Nog pregnanter vragen kunnen gesteld worden. Het antwoord kan van uiteenlopende aard zijn, en kan draaien rond: zuil, institutie, ideologie, carrière, intelligentie, cultuur, ... en de onmogelijkheid de Vlaamse mentaliteit weg te werken. Want, vergeten wij niet dat Vlaanderen moeizaam "groeit" als intellectuele zegeling tussen Kerk en Acherdtuintje. Wie sprak namelijk Vlaams en Nederlanders voor 1920 in België? Het verwondert mij dan steeds wanneer ik onze Oscar lees. Ik geloof in de goede bedoelingen van deze man, hoewel, hij volgens mij ommeven is door Wolven die uiteindelijk "verzuipen" in de hypokrisie. Nog zo'n kenmerk van een institutie: de laatste verdieping verzuipert maar gaat nooit ten onder. Daarvoor is de hoogste verdieping te hoog. Hij, onze Oscar, schrijft bijvoorbeeld in "Ons Brussel" (jan '84, nr.1, p.13): "voor een vrijzinnige, rationalistische universiteit hebben herdenkingen uiteraard slechts een beperkte betekenis. Toch meen ik dat het verantwoord is zich als universitaire gemeenschap te bezinnen over de zin van onze instelling, zich even als gemeenschap te bronnen en terug te komen op onze fundamentele baginesen." Zijn die er ooit geweest? Ik denk alleszins dat de sfeer hier veranderd is. De schuine glimlach lijkt meer en meer een dolk in spé te zijn in de administratie. Oscar ziet twee groepen: de vaste en de tijdelijken. Misschien bezielt het ons dan de meerderheid mondig te maken. Zoals Jason vermeld: grotere participatie en openbaarheid.

Zoveel gekende woorden om één enkele realiteit. De Oud-Griekse "Politica" (Plato ea.) wordt zelfs als taboe waargenomen bij een deel van de studentenbevolking tijdens hun verkiezingen. Precies alsof ze zelf niet weten dat doorheen vorm en inhoud hun "ak-

tie" politiek is. Wat moet men dan denken over het steeds korter geheugen van de studenten (en onze bevolking)? Niet alleen berust de macht op gierigheid, leugen en manipulatie, maar het blijft ook stand houden door het gebrek aan (politiek) geheugen. Enkele voorbeelden aan de VUB kunnen misschien verhelderend zijn. De eerste studentenvertegenwoordiger die voorzitter werd van de SOR, bracht nog nooit zo'n fascistoïde, maniakale, bureaucratiese en anti-studentengerichte politiek dan ooit tevoren. Hoewel hij volgens velen gemanipuleerd werd door een gefrustreerde gier zoals Proetens, bracht het toch met zich mee: prijsstijgingen voor studenten, tuchtcommissies, gesloten vergaderingen, pesterijen tegen een medewerker van "De Morgen", oneindige raden, controlesystemen in restaurant en op bewonerscommissie ("men mag zich niet meer richten tot derden"), afkessing studentenradio, enz...

Alles bewijst dat de nieuwe Voorzitter dezelfde richting op uitgaat, met dit verschil dat het reaktionair 'denken' nog idiotere proporties inneemt. Een "e" te veel of te weinig, lezers van "De Zwijger", betekent dan niet veel meer dan de bladvervulling van de pseudo-durf. Jason, ik ga met jou akkoord, maar manicheïsme betekent ook: te veel illusie koesteren voor de "meerderheid", met name "de student"; of kan men er nog andere namen op plakken? Toch blijft ik er bij dat meer medezeggenschap (eigen beheer) en openbaarheid de enige manier is om de immorele modder weg te spoelen. Misschien, hoeft het dan niet meer, dat Annie Reniers zich "ruimtelijk" in een jury plaatst om anderen te evalueren en te interpreteren. De concretisering van de VUB en haar "poëzie" is niet haar esthetische beleving; het is haar "ontindividualisering" en het los-maken (bevrijding? Kastriatie? Condensatie?) van het denken tussen muren.

"De Zwijger"

De heer Theo van Daele is fier om van zichzelf te schrijven dat hij een mysogeen is. Dat dat zonder meer kan en dat geen enkele hogere instantie van de VUB zal ingrijpen, bewijst dat Karina Bergen en niet hij gelukkig heeft. Wat uitleg. Het is in deze maatschappij zover gekomen dat je niet zonder opschudding te verwekken kan schrijven dat je bijvoorbeeld racist of jodenhater bent. Verkondigen dat je meer dan de helft van de bevolking haat, wars van alle kleuren, klassen en rassen is echter normaal. Amper één kat reageert en de VUB zal de heer van Daele niet op de vingers tikken. Ook dat is geïnstitutionaliseerd geweld, jawel. En de VUB doet mee, jawel.

Geen enkele universiteit heeft het ooit voor vrouwen gehad. Het is een mannenwereld met mannelijke normen over prestatie en wetenschap. De heer van Daele meent dat Cliquet wetenschappelijk is. Socio-biologie is op zich een zeer dubieuze "wetenschap", en wordt niet alleen door de feministen in vraag gesteld. En wat zou Cliquet nu eigenlijk wel voor zinnigs over vrouwen kunnen vertellen? Vrouwen kennen beter vrouwen, dat lijkt me logisch.

Als zwarte mensen eisen dat de zwarte wetenschap in hun handen is, dan weten ze waarom ze dit eisen. Er is veel verkeer gelopen in witte handen, en zwarten kennen zichzelf en hun cultuur. Ze kregen wel enorme tegenkanting van blanken die meenden dat ze het beter wisten. Als vrouwen de vrouwenwetenschap oplossen weten ze ook waarom. Zelfs als ze de hele wetenschap oplossen. Paternalisme kunnen we missen. Er is ons al lang genoeg gezegd wat we wel en niet

t moeten doen. Onze seksualiteit is ons al lang genoeg ontnomen. Karina Bergen schrijft een uitstekend artikel dat ondersteund wordt door veel literatuur en haar ervaring als vrouw en in vrouwen-groepen. En wat komt iemand vertellen? Dat ze een "goedmenend mens" is en dat ze verraad pleegt en wel tegenover drie zaken: de feministische principes, de wetenschap en zichzelf. Asjeblief.

Om het even welke knul kan over vrouwen iets vertellen en serieus genomen worden. Een vrouw vertelt iets en ze krijgt een schouderklopje en wordt in de vuilbak gooid. Karina Bergen kent de feministische principes beter dan u, mijnheer van Daele. Het is bijvoorbeeld een grove vergissing te denken dat zij zich door Anja Meulenbelt laat inspireren. Meulenbelt al goed gelezen? Wel, Karina Bergen klinkt heel anders. Verraad aan de wetenschap? Wat is die fameuze wetenschap? Jouw vrouwenhatende mannenwetenschap? Oh, dan een pluim voor Karina Bergen, want jullie wetenschap leidt tot het vertrappen van vrouwen en straks misschien zelfs tot het einde van de wereld. En dat Karina zichzelf zou verraden? Wat een idee, wat een paternalisme. Daar zal zij wel over beslissen, dat hoeft u niet voor haar te doen.

Dat noem ik geweld: dit soort artikelen. Vrouwen de mond snoeren. Dat is pas geklopt. De heer van Daele vindt het verontrustend dat Meulenbelt-fans zouden meewerken aan Permanente Vorming. Verontrustend voor wie? Voor mannen? Omdat de schaamte voorbij de heteronorm doorbreekt? Denkt u in Daele aan beroepsverbod? Onrechtstreeks verklaart hij Karina Bergen paranoïde. Denkt hij aan internering? Is het voor hem werkelijk voldoende dat iemand Meulenbelt paranoïde verklaart om dat zonder meer over te nemen en al wie Meulenbelt leest ook paranoïde te verklaren? Ik zeg wel "leest", want ik herken in de uitzetting van Karina Bergen geen Meulenbelt fan. Wat ik zo ontzettend verontrustend vind voor de hele mensheid is dat de wetenschap in mannenhanden is en dat artikelen als die van de heer van Daele kunnen. Dat er veel verschillende feministische standpunten zijn heeft u goed opgemerkt.

Maar dat is alleen een verrijking. Vrouwen schrijven op vele manieren over vele terreinen. Ik hoop dat ze er nooit mee ophouden. Dat neemt niet weg dat we goed weten waarover het gaat: het zijn vrouwen die schrijven over hun visie/ideeën/gevoelens bij de onderdrukking van vrouwen en er iets aan willen doen, iets anders willen uitbouwen. Dat is een noemer die elke verstandige lezer/lezer in "vrouwenstudies in feministische solidariteit" kan zien. En is het ook niet duidelijk wat kapitalistische en marxistische is omdat er veel over geschreven is, inclusief veel geklep? Of geldt dat alleen voor feminisme? Tot slot: heteroseks als norm. De tere plek van mannen natuurlijk. Het is allererst heel opvallend dat heteroseks onmiddellijk wordt geassocieerd met coïtus. Daar zit al een addertje onder het gras. Het komt natuurlijk niet in het hoofd van iemand op dat een man en een vrouw seksueel nog wat anders kunnen doen. (Tenzij ze pervers zijn en allerlei spelltjes doen.)

De heer Van Daele meent dat coïtus wordt bedreven omdat mensen dit leuk vinden. Mismeneer Van Daele. De feministische wetenschap meent dat heteroseks op vele moeilijke manieren wordt opgedrongen. Want kijk maar naar de macht die het instituut uitoefent: alle andere seks is kort samengevat slecht. Wordt bestraft. Wordt verzwegen. Hoort er niet bij. En kijk naar uw eigen artikel.

U kunt de vrouwen gewoon het recht niet uit te maken welke seksualiteit ze willen. U noemt coïtus voor hetero's leuk. Cliquet wetenschappelijk, Karina Bergen goedmenend, u legt daarmee normen op. Meet u zo zeker dat zelfs heterovrouwen coïtus leuk vinden? Ik ken er ontzettend veel andere, zelfs anti-feministen. En kijk maar in de wetenschappelijke vrouwenliteratuur naar enquêtes en verhalen. Daarbij komt dat heteroseks als norm meer is dan wat geknoef in bed. Luister maar naar de radio: uitzonderlijk hoor je iets anders dan hetero-liefdesliederen, zoals dat heet. Vrouwen worden erin bezongen, bespot, vervloekt. En tussendoor nog wat gekreun en gehijg.

Het zit ook in het feit dat het zo ontzettend vervelend is dat men je voor een feest moet uitnodigen zonder man. Wat moet men met je aanvangen als je alleen bent? Als je weduwe bent? En kan men het vrienden en familie aandoen je uit te nodigen met je lesbische vriendin? Enzovoort, het zit in alle kleine dagelijkse dingen. Zoals in uw brief.

Ik vond het artikel van Van Daele grof, in een aantal van z'n stellingen onjuist en be-neden alle peil tegenover Karina Bergen. Daarom heb ik gereageerd. Ik zou nooit tegen Van Daele alleen reageren, discussie met mannen is zinloos, ik hoop echter dat veel vrouwen deze artikelen in "De Moelal" volgen.

A.D.

P.S. Wat doet al die porno trouwens in de Vubtiek?

P.P. VAN D.M. MIST R.V.B. TE B.

Weinig nieuws over de Raad van Beheer ditmaal. Ondergetekende cumuleert blijkbaar wat te veel. Daarom ook dat hij snel na een woelige sectieraad naar de RvB rende om er tot zijn ontsteltenis te merken dat deze net was afgelopen. De broodjes en de drank hebben we gelukkig niet niet gemist. Overigens bleken er wel meer studenten de RvB in kwestie gebroest te hebben. Maar da's geen vergoelijking, intengendeel.

Wat we van die raad wel van horen zeggen kunnen vertellen is dat men er beslist heeft zo'n 4,5 miljoen te besteden aan de verwerking van radio-actief afval, hoofdzakelijk afkomstig van het A.Z. . Daarnaast gaat er eveneens 4,5 miljoen naar de uitbreiding van wat men de "Wang mini computer configuratie"heet. Om aan de "noden van de centrale administratie" (gaande van de aankoop van rekenmachines tot kantoormeubilair) tegemoet te komen werd naast de reeds begrote 5,2 miljoen nog eens 1,8 miljoen uitgetrokken. Men praat er blijkbaar over een miljoen zoals een normaal mens over een twintigfrankstuk praat.

Top of the bill van de hele raad was echter geen financiële aangelegenheid. Het ronduit debele voorstel, afkomstig van de onderwijsraad, om volgend academiejaar de Jaarlijkse "Sport- en cultuurdag" op uitgerekend een zaterdag (zat.6 oktober '84) te organiseren is zonder boe of bah de Raad van Beheer doorgekomen. Bijgevolg kunnen we alleen maar voorstellen de volgende Raad van Beheer in het cultuurkoffe te organiseren. Dan kunnen de niet-raadsleden tenminste meelachen.

Publius Penetrus

Vrijzinnigheid, een egocentrisch humanistisch refleks?

Wrevel hieromtrent? Wat mezelf betreft alleszins wel, ja! Wel, het begint al bij Vrij Onderzoek. VO dat als principe de grondslag van het onderwijs aan de unief predikt, zich tot doel stelt dit te verdedigen, toe te passen en te aktualiseren door middel van publikaties, debatten, films, acties en dergelijke meer omtrent opbouwende contestatie tegen de afbreuk van de waardigheid en de individuele vrijheid - zegt klaar en duidelijk- en dit laat zich ook gevoelen in zijn konreten- dat dit maar mogelijk is door dialoog met de vrijzinnige VUB gemeenschap. Daar ik gelovig ben, kom ik dus niet in aanmerking. Jammer, niet?

Mijn hypothese als beneden op deze dis-sensus en op het geïndoktrineerde -via o.a. de gegeven marxistische geïnspireerde kol-

KADER VD MAAND VD EROTIK

Enkele studenten die in het kader van de maand van de erotiek bezig zijn met het afnemen en verwerken van een serie interviews met profen en assistente, zoeken nog mede werkers. Erotiek en aanverwante aspecten (erotiek & pornografie, erotiek en censuur, erotiek & de rol van de kerk, erotiek in film en literatuur enz.) vormen het steekpatroon van onze gevoerde en nog te voeren gesprekken. De bundeling van dit wijdverrekte spectrum aan uiteenlopende (& tegenstrijdige) visies en de verspreiding hiervan is onze opzet. Om tot publikatie van deze gebalde brok gezond vitalisme te kunnen overgaan tegen halfmaart, is onze hoop. Hierbij rekenen wij natuurlijk op uw medewerking. Geïnteresseerden die mee dit kader willen helpen klaren, worden woensdag 2 februari om 1 uur aan de valvas van de permanente verwacht (gebouw B, verdiep 5). La'd y muchas gracias!

KADER VD MAAND VD EROTIK

leges- en opgedrongen vrijzinnige ideaal is dat het overkoepelend VUB orgaan, het professorenkorps/loge een vrijzinnige stempel draagt en politiek voert van - volgens mij- utopische liberalisering, een soort anarchisme, maar dat Unkludeert toch niet automatisch dat alle studenten vrijzinnig zijn, of toch niet uitsluitend en alleen dat ideaal koesteren. Wie aan de VUB studeert was misschien genoodzaakt tot zelfs uit opportunistisch opzicht zoals ligging van thuis uit, hoofdstad Brussel en haar akkomodatie of doordat een bepaalde richting elders niet kon.

In elk geval konstateer ik dat gelovig zijn in kasu christendom (katoliek is niet gelijk aan CVP) wordt verwaarloosd, sterker nog, genegeerd gezien het dogma van de vrijzinnigen dat voor mij enigszins vreemd van zichzelf zegt niet dogmatisch te zijn. Een soort van diskriminatie, naar mijn mening, bestaat hierin nl. dat al wat naar dogma reikt, stinkt en niet strookt met de vrijzinnige gedachte die liberaal, vrijheid gezind en niet dogmatisch veronderstelt. Een spitsvondig dogma houden ze erop na. Dit is toch plausibel en relevant. Het is toch zo, nietwaar, en dat mag men toch niet minimaliseren en zeker niet uit het oog verliezen, dat ieder van ons sinds het ontstaan van de mensheid een taak heeft meegedragen. Een soort roeping die kan verschillen al naar gelang de geaardheid, plaats en omstandigheid zodat ons bestaan een welbepaalde reden heeft. De stimulator hierachter, die de kiem heeft geschapen is niet het toeval. Door dit toch te willen beweren, isoleert men zich van het hogere, het opperste, de schepper en kiest men voor de gemakzucht (per ardua dulcedo : door het moeilijke tot het aangename) die erin resulteert dat daarmee alles gezegd is. Maw. we zijn een uit het dier geëvolueerde mens en we moeten vooruit naar eigen goeddunken Met wat intellect en een vleugje dierlijk

instinkt zullen we het wel aankunnen. Net een wet van de jungle, maar dan verstandelijk niveau. Dit al te optimistisch zelfvertrouwen van de mens in zichzelf heeft vandaag de dag geleid tot een ieder-voor-zich mentaliteit die verre van aangenaam is. Deze egoïstische trekken zouden weleens fa-taal eskaleren in een ultimatum, nl. de keuze tussen enerzijds wat meer zelfverloochening, anderzijds de zelfvernietiging van het mensdoo.

Het is frappant dat bv. een oorlog het volksnationalisme opeens doet kultiveren en zich manifesteren. Zo ook lopen de kerken terug vol. Ha, daar heb je de verloren zoon dochter! Al is de ontkenning nog zo snel, de aanvaardig achterhaalt ze wel.

Vervolgens maak ik nog de bedenking dat wat mezelf betreft ik de stelling inneem van het pyrronisme op empirische leest geschoeid. Elk conformisme is mijnnetwege taboe. De vrijzinnigen hellen teveel naar het positivisme en verzuimen aan de godsdienst door indifferent gedrag en een apo-teose 'an sich'. Omtrent deze controverse is mijn ageren een rechtmatige contestatie. Als dissident beschouw ik de godsdienst als pars-pro-toto en dus onmisbaar. Een suggestie voor zulk een lakune aan de VUB is dat "vrijzinnig" geëtiketeerd zou worden door pluralistisch. Dan voelt tenslotte niemanc noch die beperking noch die uitgeslotenheid

Nota : Dit moet gezegd dat de VUB niet de enige is waar stellingname voor kritiek vatbaar is. Dit is evenzeer van toepassing voor de katolieke -als de staatsuniversiteit. Mijn betoog en bezwaar fundeert ik door het tendensrecht en fraktierecht van de Aktief Linkse Studenten als precedent te gebruiken. Een zeer waardevolle vrijheid binnen de vrijzinnige gemeenschap!

A
V V K
V
JD.

AGENDA

DINSDAG 21 FEBRUARI

- * 12u30 Interfak voetbal PPAK-Pers.
- * 20u30 Ensemble "De Vrije Madam"; in het KK, (gratis).
- * 20u30 Bockstaelse Maegden ontvangen Amnesty International. Dia-voorstelling gevolgd door gespreksavond. Leden 20, Niet-Leden 40 t.v.v. Amnesty. lokaal 48301.

WOENSDAG 22 FEBRUARI

- * 12u30 Interfak voetbal KINE-HILO.
- * 14u30 Voordrachtenreeks Sociologie: "Mythe-vorming in de definiëring en benadering van sociale problemen" door Prof. Dr. F. Louckx, L210.
- * 20u LVSV mosselavond + kantus in Café "Le Phare".
- * 20u30 Leon Rosselson in het KK (gratis).
- * 22u TD Agogiek. (BSG-feestzaal).

DONDERDAG 23 FEBRUARI

- * 12u30 Interfak voetbal Pers 2-Germania.
- * 12u30 Les Archets du Cloître Rouge, ih.KK.
- * 14u30 Lessencyclus Aktuelle Kunst; "Paul van Gijsegem", door Dhr. W. Elias, L210.

film : wordt verwacht

Een dieptepunt in ofwel de filmactiviteiten op de VUB, ofwel de informatievergaring van het BSG.

DINSDAG 28 FEBRUARI: THE ATOMIC CAFE

(Vaka-VUB) Er bestaat niet veel keuze in films die de Bom als onderwerp hebben. The Atomic Café (1982) is de meest recente. Het is geen speelfilm, maar een collage van bioscoopjournaals, propagandafilms, voorlichtingsfilms en televisieprogramma's uit de Koude Oorlog-periode. Aan de hand van die filmpjes moesten de Amerikanen zich leren beschermen tegen de Bom van de Roden. De gevolgen van een kernontploffing worden er schromelijk in onderschat (kruip onder tafel). Het lijkt wel een picknick. Om 16h in het Kulturkafé.

DE CYCLUS IMAMURA-FILMS: zie kultuurkrant.

kultuurkafé

Vorig jaar heeft de dienst Cultuur voor heel wat bekijks gezorgd in het Kulturkafé. The African Queen. Nosferatu. Top Hat. Beat The Devil. The Magnificent Ambersons. Fort Apache. Een Marx Brothers festival. Deze films behoren tot een reeks van honderd klassieke films die aan erkende filmclubs worden ontleend door 'Decentralisatie van de film', een dienst van het ministerie van Cultuur. De dienst Cultuur huurt deze films voor een zachte prijs. Daarnaast heeft Cultuur in de Q enkele filmfestivals georganiseerd in samenwerking met De Andere Film.

Niklaas van de dienst Cultuur: "We hebben gemerkt dat de meeste studenten de filmklassiekers niet kennen. Het doorsnee-film-aanbod in de Q zal hen niet verder helpen: dat is een ramp. We hebben films gekozen die geen zware inspanningen vergen. Het waren eerder plezierige films.

Indien we ze in de Q hadden vertoond, was er geen mens komen opdagen. Het Kulturkafé biedt de gezelligheid die de Q ontbeert. Dit soort films gedijt veel beter in een ontspannen sfeer. De accommodatie van het Kulturkafé is uiteraard niet optimaal. Het zicht van de toeschouwers wordt al snel bemermd door een hoofd of schouder. We proberen dat te verhelpen door het scherm zo hoog mogelijk te hangen."

Ondanks de nadrukkelijke aankondigingen en de besprekingen kregen de films niet de aandacht die ze verdienden. Sommige films moesten het stellen met een handvol toeschouwers. Zelfs voor de Marx Brothers was er geen stormloop.

Niklaas: "Dat kan men gedeeltelijk verklaren door de inrichting van het Kulturkafé: het blijft een veredelde refer. En niemand is geestdriftig om daar zijn avonden door te brengen. Waarschijnlijk zal er binnen-

- * 21u Giuliano (gitaarduo) 1h. KK (gratis) org. dienst cultuur ism. Jeugd & Muziek.
- * 22u TD FM-Brussel. (BSG-feestzaal).

ZATERDAG 25 FEBRUARI

- * 14u30 Bockstaelse Maegden: Voordracht door VVS(Vereeniging voor Sterrenkunde) "Sterrevoolutie" door C. Doom, Leopold I Laan, 231 Jette.

MAANDAG 27 FEBRUARI

- * 20u Debat PVV-Jongeren over de hervorming van de Sociale Zekerheid. Lokaal C151.
- * 21u Trombone-kwartet in het KK (gratis).
- * 22u TD KINE. (BSG-feestzaal).

DINSDAG 28 FEBRUARI

- * 12u30 Interfak Voetbal Pers 1-VRG.
- * 16u Film "The atomic café", org. VAKA, in het KK (gratis).
- * 20u30 Bockstaelse Maegden: Poppenspel "Mens en Masker" door Poppentheater Malpertuis + debat: "Kan poppenspelen een boodschap voor volwassenen inhouden" 48301

WOENSDAG 29 FEBRUARI

- * 12u15 Interfak Volley heren. KINE-SOLVAY.
- * 13u Generaal-Majoor M.H. Von Meyenfelt over "De Huidige Veiligheidssituatie op het gebied van nieuwe kernwapens in Europa". Org. VO: lokaal C151 (gratis inkom).
- * 14u30 Voordrachtenreeks Sociologie: "De sociale organisatie van de tijd" door Pr. Dr. M. Elchardus, lokaal L210.
- * 22u Schrikkel-TD van Limburgia en VRG. (BSG-feestzaal).

DONDERDAG 1 MAART

- * 14u30 Lessencyclus Aktuelle Kunst: "Roel d'Haese", door Dhr. J. Van Cauwenberge L210
- * 20u Debat: "Media-berichterij over de Israëlische inval in Libanon - Zomer '82", met S. Keuleers (komm.wet. VUB, ex-voorz. VO) Prof. Dr. W. Szafran (dekan medische fak.), moderator Prof. Dr. B. Raes (rechtsfak. VUB) org. VO, lokaal 48301 (gratis inkom).
- * 22u Openingsfeest Maand van de Erotiek met Erotisch Gebeuren 1d. BSG-feestzaal.

VRIJDAG 2 MAART

- * 13u30 Algemene Ledenvergadering van KIB: bestuursverkiezing '84-'85.

WOENSDAG 7 MAART

- * 20u Filmcyclus over Imamura: "De Insektenvrou" in het KK (gratis).
- * 22u Germania-Romania Post-karavala-TD in BSG-feestzaal. Verkleed-afslag!

DONDERDAG 8 MAART

- * 12u30 Luk de Vos & Philip Tompani, piano en viool in het KK (gratis).
- * 14u (tot 1u 's nachts) VIDEO-SCENE in het KK (gratis)!
- * 20u Debat "Class Struggle in 1984 - A Marxist versus a Liberal approach" met Leonard Liggio (California) en Koen Raes (Gent), lokaal 48301. Org. VO (gratis).
- * 22u (tot 4u 's morgens!) VIDEO-SCENE in Gallery, inkom 60fr.
- * 20u Filmcyclus over Imamura: "De Insektenvrou", QC, 60fr.

DEBAT : DE PERS EN DE ISRAELISCHE INVAL IN LIBANON

Als iemand onzijn uitkraamt dan word ik kwaad. Zo bijvoorbeeld wanneer de begrippen Jood-Israëliet-Zionist stelselmatig door mekaar worden geklust. Maar ik krijg het steeds benauwd als het woord joodse en/of zionistische lobby tijdens een gesprek valt. Hap naar lucht als wordt ontkend dat dat er een joods volk bestaat. Verlaat het gezelschap als het bestaansrecht van Israël wordt ontkend.

Zo gevoelig ben ik voor dat soort dingen. En nachts ben ik niet van joodse origine, heb maar een paar joodse vrienden. Om u te zeggen dat ik de waakzaamheid bij joodse mensen ten aanzien van iedere eventuele heropflakering van de oude anti-joodse gevoelens en vooroordelen best begrijp.

Drie jaar geleden las ik een boek dat zich op de allersmalste koord bevond die anti-zionisme nog scheidt van antisemitisme. Een dubbelzinnig boek en dus slecht. Bij het lezen van het onlangs verschenen "witboek" over de Franstalige geschreven pers in ons land tijdens de Israëlische inval in Libanon, heb ik mij eveneens geërgerd. Zoals er een idiote kritiek op het zionisme en de Israëlische staat mogelijk is, bestaat er blijkbaar een even stompzinnige kritiek op hen die (beroepshalve want journalist) de plicht hebben om het gebeuren kritisch te rapporteren. In geen van beide kampen voel ik me thuis. Maar het is waar: er is in die periode te lichtzinnig omgesprongen met woorden als Holocaust en genocide. Niet alle facetten van de Palestijnse aanwezigheid in Libanon werden gegeven. Er zijn cijfers en getallen geciteerd die schromelijk overdreven waren.

Enzovoort. Serge July, de hoofdredacteur van de Franse krant "Libération" gaf toe dat zijn krant was tekort geschoten in haar berichtgeving over de inval in Libanon. Hij zal niet aanwezig zijn op het debat over de houding van de geschreven media tijdens de operatie "Vrede en Galilea", wat een eufemisme is voor de Israëlische inval in Libanon tijdens de zomer '82. Wel zullen daar zijn: professor Dr. Szafran van de faculteit geneeskunde (co-auteur van het witboek), dhr. Sylvain Keuleers, assistent communicatiewetenschap en een journalist. Moderator: prof. dr. Bert Raes, fac. der rechtsgeleerdheid.

Het debat gaat door op donderdag 1 maart om 20 uur, in lokaal B301.

Organisatie: studiekring Vrij Onderzoek ism de Perskring.

M.E.

ALLES KAN: MELKKAN ~ KOFFIEKAN ~ EERSTE KAN

"En wat gaat ge na het atheneum doen, jongen? Voortstuderen, meneer. Wat gaat gij voortstuderen? Geen idee, meneer. Waar gaat gij dan voortstuderen, jongen? Misschien aan de RUG, meneer."

Reeds in september zijn dit zowat de traditionele vragen die door onze leraren gesteld worden. Alle informatie wordt zorgvuldig opgestapeld en voor een aantal maanden in de diepvries gestopt. Er wordt in die tijd niet meer over gesproken, de leerlingen moeten zich immers volledig kunnen concentreren op de "studies". Vanaf februa-

kort een nieuwe verlichting worden geplaatst in het kafé. Misschien wordt er zelfs een nieuwe vloer gelegd. Het recente homofilmsfestival kreeg meer belangstelling. Voor de slotvoorstellingen waren er zelfs een tachtigtal aanwezigen. Dat vind ik een succes voor zulke films. Ik vind het wel onbegrijpelijk dat voor een gerenommeerde film als Casta Diva slechts dertig toeschouwers komen opdagen. Aan de Gentse universiteit trekken zulke films volle zalen. Hier geeft men blijkbaar de voorkeur aan commerciële films."

De dienst Cultuur is nu op zoek naar een reeks films die moeten aansluiten bij de cursus van professor Dethier. Werken van Griffith, Kurosawa en Bergman staan op het verlanglijstje. Zij zullen worden vertoond in de Q. Verder zullen er nog enkele films worden gespeeld in het Kulturkafé. Later zal worden beslist welke dat precies zullen zijn.

P.D.K.

ri is deze concentratie blijkbaar niet meer nodig, want van de ene op de andere dag worden we overladen met boekjes, foldertjes en kontaktdaunders over wat en waar we kunnen studeren. Data worden afgesproken voor gesprekken met het P.M.S.-centrum, lessen worden onderbroken voor nieuwe informatie, enz. Heel plots en heel koortsachtig. Nu ja, voor ons uiteraard niet gelaten. Achteraf bekeken valt het toch op dat we opvallend weinig informatie krijgen over de RUG, niettegenstaande deze universiteit op zowat 25 km. van onze stad, Oudenaarde is gelegen. Dan in tegenstelling tot andere athena. In het P.M.S.-centrum wordt zelfs openlijk afgeraden aan de RUG pers- en communicatie (met eerst 2 jaar politieke, sociologie of psychologie) te gaan studeren. Het zou in die richtingen naar verluidd vol zitten met extremistische figuren.

Dan maar naar de VUB. Op 19 april '83 brengen we voor het eerst een bezoek aan deze instelling. "Wat voor ne boel is dat hier?" het gazon bezaaid met "studerende" studenten, aanplakbiljetten van de PVDA, pamfletten van één of andere organisatie en waar moesten we dan dat gebouw Q uithalen. Ach ja, wie zoekt, die vindt. Vandaar. Gebouw Q, het leek wel een bioscoop, alleen zonder film. Het bleef bij een, overigens slechte, toneelvoorstelling. Een heer van de dienst Public Relations, die er toch met momenten in slaagde de plezantste van het huis te zijn, gaf ons de algemene informatie. Als we hem mochten geloven dan is de VUB het absolute einde: een gezellige fami-

liale sfeer, dagelijks een hele resem activiteiten (hij had het zelfs over middagfilms en -debatten). Enfin, er was hier alle dagen heel wat te beleven. De verwachtingen werden uiteraard hoog gespannen. Na 4,5 maand VUB blijkt dat die verwachtingen toch maar een stukje lager moesten gehouden worden. De activiteiten bijvoorbeeld: mager (zeker ook wat de publieke belangstelling betreft). De uitgangsmogelijkheden: mager. De integratie van de 1ste kan-studenten op bestuursvlak van de VUB: heel mager. Het is al bij al toch nog verheugend om eens een positieve opmerking te kunnen plaatsen, n.l.m.b.t. de sfeer. De kleinschaligheid van deze universiteit heeft het voordeel dat er een gezellige sfeer in en rond de gebouwen hangt. Maar ja, er is een spreekwoord dat zegt: gezelligheid begint bij jezelf. Een leuze die 1ste kanners die zich niet zo thuisvoelen op deze universiteit (en dat zijn er naar het schijnt vrij veel!) zouden deze zin als gouden stelregel moeten nemen.

De informatiecampaagne van de VUB aan humaniorastudenten is in volle voorbereiding en op sommige plaatsen al aan de gang. Binnenkort zijn er opnieuw infodagen (oef, weer eens lekker eten in het restaurant) waarbij een nieuwe lading 1ste kan-studenten kan aangevoerd en in de watten gelegd worden, al is het maar een tijdje. The show must go on!

Hoe ben jij op de VUB terechtgekomen? Wat zijn je ervaringen? Wat vind je van de VUB? Schrijf het ons.

P.D.